

Flere lussinger fra Zakharova

20. april, 2018 – De mest eksplosive bemærkninger fra det Russiske Udenrigsministeriums talskvinde, Maria Zakharova, på hendes pressebriefing den 19. april, var afgjort dem, der omhandlede briternes rolle i globalt folkemord i tidens løb. De blev dækket af TASS under overskriften, »Russisk diplomat siger, Storbritannien fortjener titlen som verdens værste udøver af folkemord«, og bemærkningerne i deres fulde ordlyd er offentliggjort på engelsk på det Russiske Udenrigsministeriums webside:

http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNoKJJE02Bw/content/id/3178301

(Se underoverskrift »Political crimes committed by the UK«)

Men Zakharova kom også med en række andre, signifikante bemærkninger, der ligeledes blev dækket af TASS og andre russiske medier.

Om Skripal-affæren »anbefalede« Zakharova, at briterne ikke ødelagde beviser.

»Vi forventer at få omfattende svar på vore spørgsmål. Den russiske side er stadig parat til konstruktivt samarbejde med UK for at opklare denne meget komplicerede sag. Vi er parat til at samarbejde i alle internationale, juridiske formater og anbefaler London ikke at ødelægge beviserne.« I mellemtiden udstedte den russiske ambassade i London den 19. april en erklæring, der sagde, de havde »sendt en anmodning til Udenrigsministeriet med krav om, at russiske læger fik lov at undersøge Yulia Skripal«.

Om Syrien sagde hun, at al-Nusra forsøger at skabe en autonom myndighed i det sydlige Syrien med amerikansk støtte: »Hen over de seneste uger er situationen i det sydlige Syrien forværret. På trods af erklæringer fra USA har ikke alene den

Frie Syriske Hær, men også Jabhat al-Nusra og Islamisk Stat også spillet en ledende rolle i dalen omkring floden Yarmuk. Konvojer, der angiveligt skulle medføre humanitær hjælp, ankommer jævnligt gennem den jordanske grænse, men vi ved, hvilken slags humanitær hjælp, der er tale om.«

Om relationerne med USA angreb Zakharova voldsomt ambassadør Huntsmans bemærkning om, at Rusland må udvise »en dybere ansvarfølelse mht. at løse de spørgsmål, der konfronterer vores lederskab« og fastslog, at »Rusland altid har været ekstremt ansvarlig over for relationer med USA, hvilket ikke kan siges om vore amerikanske modparter«. USA's »ønske om at forhindre vores udvikling og garantere sin egen, globale dominans er tydelig«. Hun tilføjede: »Vi kan ikke forstå, hvorfor Washington har været modvillig mht. at genoptage den russisk-amerikanske arbejdsgruppes aktiviteter omkring kampen mod terrorisme. Måske er grunden den, at USA har forsøgt at bruge terrorgrupper, der er aktive i Syrien, til at vælte den legitime regering i Damaskus.«

Foto: Russisk talskvinde Maria Zakharova.

Lavrov: Putin og Trump vil ikke lade en amerikansk-russisk militærkonfrontation finde sted

20. april, 2018 – I et interview med generaldirektøren for Rossiya Segodnya internationale informationsagentur, Dmitry

Kiselev, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump ikke vil lade spændinger mellem deres nationer blive til en væbnet konflikt.

»Med hensyn til risikoen for en militærkonfrontation, kan jeg med overbevisning formode, at de to landes militær ikke vil tillade dette, og det vil hverken præsident Putin eller præsident Trump selvfølgelig heller ikke. De er trods alt ledere, valgt af deres befolkning, og de er ansvarlige for deres fred«, sagde han.

Lavrov udtalte også, at, efter advarslen den 13. marts fra Ruslands generalstabschef, gen. Valery Gerasimov, en måned før missilangrebet mod Syrien fra USA, UK og Frankrig, om, at, »i tilfælde af en trussel mod vore militærfolks liv, vil Ruslands væbnede styrker træffe forholdsregler til gengældelse med både missilerne og deres affyringsmekanismer som mål«, afholdt det amerikanske og russiske militær drøftelser, hvor Rusland fremlagde sine »røde linjer«.

»Dette blev sagt meget klart og utvetydigt«, sagde Lavrov. »Bagefter var der kontakter på militært lederskabs- og generalniveau mellem vore repræsentanter og den amerikanske koalitionskommando. De fik besked om vore 'røde linjer', inkl. geografiske 'røde linjer' på jorden. Som et resultat blev disse 'røde linjer' ikke overskredet.

Vores generalstab har et meget klart billede, vi har overvåget [angrebene] live, og statistikker, vores militær har udarbejdet. Vi er klar til at tage ansvar for dette. Hvis nogen hævder, at alle 105 missiler ramte deres mål, så vis jeres statistikker. Vore beviser, vore påstande og beregninger er i det mindste ikke grundløse og vil snart blive fremlagt af vort militær«, sagde Lavrov.

Lavrov udtalte også, at Rusland nu muligvis vil forsyne Syrien med S-300 luftforsvarssystemer.

»Vi har ikke længere nogen moralske forpligtelser [i denne henseende]« til ikke at forsyne dem, sagde Lavrov. »Vi lovede ikke at gøre det for omkring et årti siden efter anmodning fra vore [vestlige] partnere, og vi tog i betragtning deres argument om, at dette ville destabilisere situationen til trods for, at dette [S-300] er et rent defensivt system. Vi lyttede til deres opfordring. Men vi har ingen sådan moralsk forpligtelse.«

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov under interviewet.

Helga Zepp-LaRouche: Hvis Trump og Putin satte sig sammen hurtigt, ville det være det mest gavnlige, der kunne ske

...

Jeg er fuldstændig overbevist om, at, hvis disse to satte sig sammen i et langt topmøde, ville de komme frem til løsninger på alle disse problemer; inkl. det strategiske partnerskab mellem Kina og Rusland, som er en meget vigtig faktor i dette.

Men jeg mener, at undertiden, når man tilsyneladende har modsætninger på et lavere plan, som angiveligt ikke kan løses, så skal man bare skyde hele debatten op på et højere plan, og hvis Putin og Trump mødtes ret hurtigt, så ville dette være det mest gavnlige, der kunne ske. ...

Citat af Helga Zepp-LaRouches Strategiske webcast den 19. april; se minuttal 21:20.

Jacques Cheminade fra Solidarité & Progrès til RT France: Angloamerikanske kræfter arbejder for verdenskrig, fordi deres monetære finanssystem er truet

Paris, 18. april, 2018 – (Nouvelle Solidarité) – I forbindelse med Skripal-forgiftningen og det angivelige »kemiske angreb« i Douma, Syrien, fik Jacques Cheminade, præsident for Solidarité & Progrès (LaRouche-bevægelsen i Frankrig, –red.) en masse dækning i RT France. Den 9. april blev han interviewet om Skripal-affæren i en halv time, og den 14. april, den dag, angrebene blev udført om natten mellem 13. og 14. april, var han inviteret som gæst på et timelangt Tv-nyhedsprogram. Her er et par uddrag, vi kan bruge fra dette vigtige interview:

Bedt om at kommentere angrebet, svarede Cheminade,

»Hvis man ser isoleret på tingene, kan man kalde dette for et 'engangsangreb', som den amerikanske forsvarsminister James Mattis gjorde, eller et 'begrænset mål', eller sige, at russerne var varslet på forhånd, som [den franske forsvarsminister] Florence Parly gjorde. Man kan sige så meget, en symbolsk gestus, eller en gestikuleren. Det er imidlertid ikke virkeligheden; virkeligheden er den strategiske eskalering, der ligger bag, og for at se dette, skal vi ikke se på den isolerede handling, men må i stedet se på den globale, internationale situation. Vi står med en situation, hvor de angloamerikanske kræfter arbejder hen imod en storbrand, en krig, og det arbejder de på, fordi deres monetære system truer med at kollapse hvert øjeblik, det skal være. For dem er krig et våben, der kan bruges som en trussel, og i denne strategiske optrapning leger de med ilden hvert sekund, og det er meget alvorligt.«

»Det, der er alvorligt«, fortsatte Cheminade, »er beviser, som regeringen baserede sig på for at træffe en sådan beslutning: Information, leveret af de Hvide Hjelme; en organisation, stiftet af James Le Mesurier, en direkte britisk agent, som alle ved«, og på »kilder såsom det Syrisk Amerikanske Selskab, et amerikansk selskab, der køres af tidligere associerede til USAID, og Unionen af Læge- og Nødhjælpsorganisationer, der køres af saudierne og muligvis af det Muslimske Broderskab«; vores regering baserede sig »på beviser, der kom fra den ene side i konflikten, og ikke den anden ... Præsident Macron måtte på et tidspunkt indrømme, at Frankrig ikke havde en prøve på den kemiske substans, der var brugt, og som ville gøre det muligt for regeringen at vurdere; alligevel fandt disse angreb sted, mens OPCW var ved at ankomme til Syrien, og vi angreb før de kom!«

»Lad os klart fastslå, at Syrien aldrig har truet vores territorium. Vi bruger altså her det angloamerikanske princip, der hedder 'ansvar for at beskytte' (R2P), hvilket vil sige, beskytte deres egne interesser og bruge humanitære bekymringer

som påskud. Der er nogen, der har sagt, at man kan komme militære angreb ind i handsker af humanitær hjælp. Det er, hvad vi står overfor.

For det andet, hvornår fandt dette angreb sted? Efter Skripal-affæren, ud fra alle beviser en iscenesat hændelse, en montage, brugt af dem, der ønsker at skabe en situation med provokationer og krig, og Sergei Lavrov sagde det selv, da han beskyldte britiske interesser for at stå bag det; han sagde ikke amerikanske interesser, når det drejede sig om Skripal-affæren, hvilket er meget vigtigt i denne sag. Nogle siger, britisk hjerne og amerikansk råstyrke.«

Er det ikke det samme, spurgte RT?

»Tja, det er en britisk hjerne, der forsøger at skabe en situation, hvor de kan drage fordel af amerikansk råstyrke. Det var, hvad Lavrov afslørede. Præsident Trump har sine egne grunde til at ønske at berolige tingene med Xi Jinping og Putin, men krigsmagerne skubber ham i denne retning, de samme, der tidligere skubbede Hillary Clinton. Nu har vi alle disse neokonservative, der lægger pres på Trump, gennem Russiagate [imod Trump], som blev iscenesat af en britisk agent, Christopher Steele.«

Så vi finder altså briterne på alle hovedpunkter i denne situation, sagde Cheminade.

Foto: Jacques Cheminade interviewes til RT France.

Premierminister Theresa May

– Hendes historik for imperieretorik

17. april, 2018 – Et kig på Theresa Mays retorik, siden hun tiltrådte embedet, og på de militærpersoner, hun har valgt til at lede landets forsvarsindsats, er særdeles afslørende mht. de igangværende bestræbelser fra Det britiske Imperiums side på at bruge den aktuelle globale krise – som også, vel at mærke, er en periode med et stort potentiale for forandring – til at gøre et komplet comeback på den globale scene.

Theresa Mays tale den 13. november, 2017 ved Lord Mayor's Banquet er totalt gennemskuelig i denne forbindelse. Hun annoncerede en ny rolle for et »Globalt Storbritannien« i den aktuelle verden »med store forandringer og udfordringer«. Hun proklamerede, »Vi er den femtestørste økonomi i verden ... vi har det næststørste forsvarsbudget i NATO ... Vi har ... det intellektuelle lederskab på vore fremragende universiteter, og det globale finanscentrum i denne storslåede City of London«.

I denne verden »er det globale Storbritanniens opgave klar ... at forsvare den internationale orden, baseret på regler, imod uansvarlige stater, der søger at udhule den ...« »De fremmeste blandt disse i dag, er naturligvis Rusland«, som hun beskyldte for illegal annektering af Krim, skabelse af konflikt i Donbass i Østukraine, krænkelse af europæiske landes nationale luftrum, cyber-spionage, og at gøre information til et våben.

»Så jeg har et meget enkelt budskab til Rusland«, sagde hun: »Vi ved, hvad det er, I laver; og det vil ikke lykkes jer. For I undervurderer vore demokratiers modstandskraft, den holdbare tiltrækning af frie og åbne samfund og de vestlige nationers forpligtelse over for de alliancer, der binder os.«

Blandt disse alliancer troede May i november, hun måske kunne smiske sig ind hos Kina imod Rusland: »Jeg er forpligtet over

for bevarelse af den Gyldne Æra for vore relationer med Kina – ikke blot som en vital handelspartner, men også som en kollega som permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd, hvis afgørelser sammen med vore vil forme verden omkring os.«

May lancerede en sluttelig salgstale til The City, Storbritanniens »bløde magt«. (Bemærk: Værten for begivenheden, »Lord Mayor«, refererer til borgmesteren af den kvadratmil, som udgør City of London, og som er adm. dir. for City of London Corp., dvs. vores oligarkiske verdensfjende.) »I er bærere af en vis idé om økonomisk orden, på hvilken det seneste århundredes vækst er baseret: ekspertise ... juridiske tjenesteydelser ... regnskabsvæsen og finans, inden for hvilke områder denne storslåede City of London leder verden. Så, Lord Mayor, dette er tider med udfordringer. Men jeg er overbevist om, at et globalt Storbritannien har evnen til og ligeledes forpligtelsen til at leve op til øjeblikket.«

(Dette er uddrag fra en komplet CBI-rapport, udlagt på Slack, med titlen, » Global Britain, a Revival of the Empire?«)

Hele Mays tale kan læses her:
<https://www.gov.uk/government/speeches/pm-speech-to-the-lord-mayors-banquet-2017>

Foto: PM Theresa May taler om 'Global Britain' ved middagen ved Lord Mayor's Banquet, 13. Nov., 2017.

**Det Russiske
Udenrigsministerium anklager,**

britiske handlinger i dag fortsætter århundreders folkemord

19. april, 2018 – »Gør jer klar«, lød det fra talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium og topdiplomat Maria Zacharova til journalister på hendes ugentlige briefing torsdag. Lad os tale om statsordrer til masse mord; lad os tale om Storbritanniens historie som en af de værste kolonimagter til alle tider. Britiske diplomater synes ikke at kende deres egen historie, og det er på høje tid at udfylde dette erkendelsesvakuum, her fra dette podie, sagde hun.

Zacharova fortsatte i den næste time med at gennemgå det ene tilfælde efter det andet af Det britiske Imperiums historie for masse mord, forgiftninger, plyndring og løgne imod folkeslag i hele verden og citerede dokumentation, i visse tilfælde fra Storbritanniens egne arkiver, om Det britiske Imperiums afskyelige »moraliske præstationer«.

Briefingen blev udsendt live med en grov oversættelse og kan høres her:

<https://www.youtube.com/watch?v=CM2nuYXRN6Y>,

hvor sagen imod Det britiske Imperium begynder 1 time 12 min. inde. Vi opsummerer her hendes præsentation af hovedtilfældene, for alle patrioter i alle nationer i verden (inklusive i UK selv), der også forstår, at menneskelig civilisation kræver en fjernelse af Det britiske Imperium, én gang for alle.

Zacharova tog først Indiens tilfælde op. I 1930 skrev den amerikanske historiker Will Durant, at Storbritanniens overlagte tortur af Indien i over 150 år kan anses for at være verdenshistoriens mest forfærdelige forbrydelse, bemærkede

hun. Indiens Shashi Tharoor, forfatter af *Infamous Empire*, samlede dokumentation om denne forbrydelse, som premierminister Narendra Modi den 24. juli 2015 sagde, reflekterer, hvad enhver patriot i Indien ved, tilføjede Zacharova. Tharoor beretter om Storbritanniens afindustrialisering og plyndring af Indien, inkl. 15-29 millioner mennesker død ved hungersnød, 4 millioner i Bengalen alene på ét år, under en af de mest grusomme premierministre i det 20. århundrede, Winston Churchill. Zacharova citerede Churchills udtalelse, »Jeg hader indere. De er et væmmeligt folkefærd med en væmmelig religion«; hun fortalte om briternes henrettelser af indere ved at skyde dem ud af kanoner; den berygtede massakre den 13. april, 1919, hvor 50 soldater åbnede ild mod en ubevæbnet civil folkemængde i centrum af Amritsar og måske dræbte henved 1.000 mennesker.

Dernæst fulgte Afrika. Tretten millioner mennesker blev bortført fra kontinentet som slaver, men det vides, at 3-4gange så mange afrikanere blev dræbt med det totale antal ofre oppe på 50-52 millioner mennesker.

Zacharova mindede journalister om, at den britiske filosof John Locke udviklede forfatningen for Amerikas sydstats-slavestater (Confederate States of America) og investerede alle sine penge i slaveri.

Briterne oprettede koncentrationslejre under Boerkrigen i Afrika for alle, der mentes at kunne være sympatisk indstillet over for oprørerne imod britisk herredømme. Deres hjem blev nedbrændt og deres husdyrhold og afgrøder ødelagt, og dernæst blev mændene adskilt fra kvinder og børn og udskibet til Ceylon (nu Sri Lanka) og Indien. Da nyheden om lejrene slap ud, hævdede Lord Kitchener, at lejrene var skabt for at yde »sikkerhed« til civilbefolkningen og kaldte dem redningssteder, rapporterede Zacharova.

Er det ikke det samme som de Hvide Hjelme i dag? spurgte hun. De finder terrorister, kalder dem 'Hvide Hjelme' og bruger dem

til provokationer »for at redde befolkningen«. Der er gået mange år, men intet har forandret sig.

I Australien dræbte briterne 90-95 % af den oprindelige befolkning, aboriginerne, under besættelsen. Det er ikke vores vurdering; engelske besættere fik kompensation for hver dræbt person, sagde hun.

Så vendte hun tilbage til Afrika: i 1870 udførte briterne folkemord mod zuluerne i Capekolonien, og i 1954-1961 imod kikuyu-folket i Kenya, »hvor, som gengældelse for drabet på 32 hvide kolonister, de britiske myndigheder udslettede 300.000 medlemmer af kikuyu-folket og drev andre 1,5 million ind i koncentrationslejre«.

Vi bør huske de berømte Opiumkrige, hvor London forgiftede det kinesiske folk gennem opium.

Når London kalder sig selv for repræsentanter for humanitære sager, kan man huske på dets handlinger imod folkene i Mellemøsten. Se blot på kortet over den grænsedragning, de gennemførte, som opdelte folk på måder, der har følger den dag i dag.

Så er der de britiske arkivers hemmelige dokumenter om, hvordan de britiske myndigheder beordrede brugen af kemiske våben i foråret 1920 i Mesopotamien – igen, Churchill – og 6.000 til 10.000 indfødte i det, der i dag er Irak, blev dræbt. Det er måske ikke så meget, for London, sagde Zacharova.

Hun nævner sager, der involverer grækerne, libyerne, sudanenserne, eritreanerne og andre, før hun gik bort fra direkte folkemord og over til Det britiske Imperiums forkærlighed for spionoperationer og lokaliserede undergravende operationer. James Bond-film er ikke fiktion, påpegede hun; Ian Flemming arbejdede ud fra arkivdokumenter. Britiske spioner har virkelig en »license to kill«.

Zacharova nævnte nogle af de kendte politiske mord og kup, som britisk efterretning kørte. Seniorcontroller i MI6, baronesse Daphne Parks indrømmelse af, at hun organiserede det politiske mord på Congos første, valgte premierminister, Patrice Lumumba, i 1961; kuppet i 1953 mod Irans Mossadeq, der var til fordel for britiske olieinteresser; dets myrderi i Nordirland; tilbagesendingen af Stepan Bandera-støttende, fascistiske mordere til Ukraine i begyndelsen af 1950'erne; osv.

Og hun udelukkede ikke af sin mønstring af kendsgerningerne den række af mærkelige dødsfald, som overgik russiske og britiske videnskabsfolk på UK's jord mellem 2001 og 2014, mange, der var centreret omkring Porton Down, inkl. i 2003 Porton Downs David Kellys »selvmord«; Kelly, der, sammen med Lyndon LaRouche, var en ledende person i afsløringen af britisk efterretnings »udmajede« løgne for at retfærdiggøre invasionen af Irak i 2003.

Sluttelig påpegede Zacharova de britiske myndigheders favorittaktik, som Rusland i øjeblikket er målet for, nemlig med at sværte mål med »sort reklame«, som der er skrevet enorme bind om. Det er ikke overraskende, at nogle mennesker ved dette, konkluderede Zacharova. Det, der er overraskende, er, at nogle mennesker ikke gør.

Se også: 3 EIR-Temaartikler, pdf, dansk, om Befolkningsreduktion: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7227>

»Den britiske kongefamilies plan om at skrue verden tilbage til stenalderen«; »Hvordan den britiske krone reducerede Irlands 'bæredygtighed' til 6 mio. sjæle«; og »Britiske koloniherrer sultede flere end 60 mio. indere ihjel, men hvorfor?«

Foto: Talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zacharova under sin pressebriefing, torsdag, 19. april, 2018.

Briternes løgnagtige manipulation afsløret. Vil Trump rive USA ud af briternes klør igen? Politisk Orientering 19. april, 2018

»Vi lever i en fantastisk tid, hvor der sker tektoniske forandringer i verden. Og én ting er, denne fantastiske udvikling, vi har set, hvor vi har, en 'stormagt' er en underdrivelse; vi har et Kina, som er på vej til at blive den største, økonomiske faktor i verden, som har en femtedel af jordens befolkning, som bevæger sig i ekspresfart i en retning, hvor de vil udvikle sig, hvor de vil være og på alle områder vil sørge for at komme ikke bare resten af verden i kap, det er de i gang med; men de vil også sørge for at komme videre og blive den ledende, intellektuelle, videnskabelige magt i verden, koblet til, at de allerede er blevet den ledende produktionskapacitet i verden. Og det fantastiske er selvfølgelig, at Kina i den proces har taget Schiller Instituttets program til sig; at det, som vi som organisation har kæmpet for, allerede inden Schiller Instituttets grundlæggelse i 1982 i form af LaRouche-bevægelsen, men også som Schiller Instituttet fra 1982, nemlig, en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, hvor alle nationer, alle folkeslag, alle mennesker får ret til udvikling og får mulighed for udvikling. Jamen, det er nøjagtig det program, som Xi Jinping satte i gang i form af Bælte & Vej Initiativet fra Kinas side; det er, hvad det drejer sig om, det er så at sige ikke, som

man render rundt og snakker om i de vestlige forskellige seminarer og kredse, at det her er geopolitik fra Kinas side; at de bare vil forsøge at dominere og overtage USA's rolle. Nej, det Kina har gang i, det er eksplicit det, som vi hele tiden har ment, vores del af verden skulle have gang i; det er at erstatte den gamle geopolitik med en ny form for politik, hvor det ikke går ud på at få indflydelse for sig selv, på bekostning af de andre; men hvor det drejer sig om at samarbejde nationerne imellem, til alles fælles fordel ... «

Mellem del I og II mangler der omkring 1 minuts optagelse.

Det britiske Imperium kan ikke længere skjule sine forbrydelser

Leder fra LaRouchePAC, 18. april, 2018 – På alle fronter kan UK nu ikke længere dække over dets panikslagne bestræbelser på at stoppe præsident Trumps plan om at bringe USA ind i venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Dette er sandt for svindelnummeret med Russiagate, lanceret af MI6-agenten Christopher Steele; Skripal-svindelnnummeret kørt af den samme MI6-kreds; og svindelnummeret med det kemiske angreb i Douma, skabt af de britiskfinansierede og -kontrollerede Hvide Hjelme-terrorister. I USA, Europa og i hele verden fortæller

ledende personer og regeringer det blodige Britiske Imperium, at det går rundt i den bare skjorte.

Selv i selve UK kan stanken af imperieløgnene ikke længere tolereres. Den tidligere britiske ambassadør til Syrien Peter Ford, der har været uforbeholden modstander af krigen mod Syrien, har nu på Fox News i USA med Tucker Carlson rapporteret, at det kemiske angreb i Douma aldrig har fundet sted, og at præsident Trumps rådgivere »har tjent ham ekstremt dårligt« ved ikke at informere ham om, at de Hvide Hjelme simpelt hen er en del af terroristoperationen. Hjemme i London har Imperiets *The Times* til sin rædsel opdaget, at den tidligere chef for Special Air Services (SAS), gen. maj. John Holmes, der var leder for SAS under den første Golfkrig, nu har tilsluttet sig det British Syria Society, der ledes af ambassadør Ford, og kræver dialog med Assad. I mandags gik Lord West, tidligere First Sea Lord (øverstkommanderende i Royal Navy), admiral og chef for britisk forsvarsefterretning, på BBC for at pille den idé, at Assad brugte kemiske våben, ned og påpegede det absurde i en sådan handling ud fra rent militære grunde, eftersom han var ved at vinde, og handlingen blot ville tjene terroristernes interesse.

Kinas mest fremtrædende journalist, Yang Rui, gik i går ud over de sædvanligvis tilbageholdende kinesiske kommentarer om globale, strategiske anliggender, til at sammenligne påstanden om et kemisk angreb for at retfærdiggøre de allieredes bombing af Syrien med nazisternes stuntfiduser, der blev brugt til at lancere invasioner og grusomheder, og han understregede, at de Hvide Hjelme er dræbere, og at Kina og Rusland vil stå standhaftigt sammen imod dette og alle fremtidige krigsforbrydelser. Han advarede om, at den menneskelige race må vende kollapset ind i en »verden efter sandhed«.

I hele Europa er EU ved at falde fra hinanden, konfronteret med britiske løgne. Mandag mislykkedes det ynkeligt EU's udenrigsministre at vedtage en resolution til støtte for det

britisk-fransk-amerikanske angreb mod Syrien, med otte lande, der nægtede at støtte den, inkl. Italien, Belgien og Østrig.

I USA har elleve Republikanske kongresmedlemmer sendt en anklage om kriminelle handlinger til Justitsministeriet til »efterforskning af mulige krænkelse af føderale vedtægter« af de primære operatører for det britiske MI6-kupforsøg mod Trump: den vanærede, tidligere FBI-chef James Comey og hans ligeledes vanærede vicechef, Andrew McCabe; Hillary Clinton (for at tilsløre sin finansiering af det berygtede Steele-dossier); Obamas justitsminister Loretta Lynch; og to nuværende FBI-agenter, Strzok og Page, der konspirerede for at bringe de britiske løgne om Trump til torvs.

Imperiet er hårdt såret, men endnu ikke ødelagt. Mulighedens øjeblik for at knuse det, én gang for alle, er for hånden – men deres desperation kan ikke ignoreres. Verdensordenen efter Anden Verdenskrig, etableret gennem De forenede Nationer for at forhindre en ny krig, skal ophæves i en ny, »Øst vs. Vest«-konfrontation under britisk kontrol. Premierminister Theresa May krævede sidste november et nyt »Globalt Storbritannien«, og sagde, uden at overlade noget som helst til fantasien, »opgaven for Globalt Storbritannien er klar ... At forsvare den internationale orden, baseret på regler, imod uansvarlige stater, der søger at udhule den ..., fremmest blandt disse ... er, selvfølgelig, Rusland ... Jeg har et meget enkelt budskab til Rusland; vi ved, hvad det er, I laver. Og I vil ikke lykkes med det.«

General Sir Nick Carter, som May i marts måned udpegede til den ny chef for forsvarsstaben, har erklæret, at Rusland er »ærkeeksponenten« for »udnyttelse af linjerne mellem fred og krig ... [og praktiserer] korrupte forretningsmetoder, cyberangreb, mord, 'fake news', propaganda og sågar militær intimidering«.

Men det døende Britiske Imperium paraderer i sandhed rundt i den bare skjorte, uden USA, der fungerer som den »dumme

kæmpe«, som tilfældet var med Obama og Bush i Det Hvide Hus, og som førte masseødelæggelseskrige i hele Mellemøsten og drev det vestlige finanssystem til fallit gennem spekulation og krige.

Amerikas fremtid på den Nye Silkevej –
brochure; pdf 44 sider

Trump kan og må overtales til at handle ud fra sine bedste indskydelser – at blive venner med Rusland og fuldt og helt tilslutte sig Kinas Nye Silkevej. Til dette formål vil LaRouche Political Action Committee i denne uge genoptrykke en opdateret version af den masse-cirkulerede brochure, »**Amerikas fremtid på den Nye Silkevej – LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning**« (Online).

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde: »Dette er det vigtigste øjeblik i historien. Hvis Det britiske Imperium bliver ødelagt, kan menneskeheden atter trække vejret og skabe et nyt samfund.«

Foto: UK's premierminister Theresa May besøgte Salisbury, stedet, hvor Skripal og hans datter blev fundet. 16. marts, 2018. (flickr / Number 10)

**Live via Facebook, tors. kl.
19:15:**

**Det er briterne, ikke
russerne!**

v/formand Tom Gillesberg

**Sendes live torsdag den 19. april kl. 19.15 via Schiller
Instituttets Venners' Facebook side.**

Trump er blevet fanget i en britisk musefælde.

Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg holder et møde om de britiske løgne om Syrien og Skripal-sagen i London, som er blevet brugt til at forgifte forholdet mellem USA og Rusland, som Trump ønskede at forbedre.

**Meddelelse: Internationalt
Webcast med Helga Zepp-
LaRouche,
torsdag 19. april kl. 18:
Falsk flag, fake news og
regimeskifte i Washington**

afsløret som »Made in London«

newparadigm.schillerinstitute.com

Med hver dag, der går, kommer der afsløringer frem, der viser, at, ikke alene er de »nye historier«, som hastigt vokser i medierne om præsident Trump, Putin, Xi og Syriens Assad, fulde af løgn, men de kommer også fra de londonstyrede netværk, hvis plan det er at sabotere muligheden for fred gennem udvikling, der er målet for det nye »win-win«-paradigme, som vokser frem med den Nye Silkevejs globale program. Disse netværk, centreret omkring City of London, britisk efterretning og May-regeringen, fremstillede åbenlyst falske rapporter om Skripal-forgiftningen og det angivelige angreb med kemiske våben i Syrien. I samarbejde med Frankrigs Macron arbejdede de for et angreb mod Syrien og Rusland, før en efterforskning kunne begynde, og da slet ikke var fuldført.

Dette er de samme netværk, der indgår i et »aftalt spil« sammen med amerikanske efterretningskredse med forbindelse til Obama-administrationen, med det formål at gennemføre regimeskifte i Washington, D.C.

Takket være deres bedrageri kom verden, med angrebene sidste fredag i Syrien, nærmere randen af Tredje Verdenskrig. Alt imens angrebene denne gang var begrænsede, sandsynligvis takket være Trumps, forsvarsminister Mattis' og formand for generalstaben Dunfords indflydelse, såvel som også pga. tydelige advarsler fra Moskva, så vil disse netværk ikke helme, før de har haft held til at gennemføre regimeskifte i både Washington og Damaskus, og i Moskva og Beijing!

Schiller Instituttets associerede har været i forreste linje med afsløringen af disse løgne samtidig med at forklare deres oprindelse, i London, men også deres årsag: disse kredses afvisning af det Nye Paradigme, som Helga Zepp-LaRouche har spillet en hovedrolle i at bringe til verden. Lyt til fr.

LaRouches webcast kommende torsdag og få seneste nyt om disse udviklinger og en strategi for sejr over disse desperate imperiekræfter.

Forbandede britiske løgne afsløres mere og mere

Leder fra LaRouchePAC, 17. april, 2018 – Den britiske hånd bag den Store Løgn, som hævder, at den syriske regering gassede sin egen befolkning den 7. april, står nu åbenlyst mere og mere afsløret for hver dag, der går, endnu før Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) overhovedet har påbegyndt sit arbejde på stedet (forventes påbegyndt 18. april). Denne afsløring skaber favorable betingelser for, én gang for alle, at vælte de londoncentrerede, geopolitiske kræfter bag sådanne afskyelige handlinger, inkl. deres rænkespil for, at det amerikanske præsidentskab skal gå i fælden og deltage i disse løgne og militære angreb.

De første rapporter i dag siger, at LaRouchePAC's nye erklæring, »Fjern krigens tåger: Løgne, forbandede løgne; forbandede britiske løgne«, i takt med, at den går ud på de sociale medier og uddeles på gaderne omkring De forenede Nationer, bliver forstået og har effekt.

I løbet af de seneste 24 timer er der fremkommet nye rapporter fra flere førstehåndskilder i Douma, som er udlagt på video og på tryk, og som alle rapporterer, at de ikke har set beviser på anvendelse af giftgas i det angivelige angreb med kemiske våben den 7. april. Disse indbyrdes forskellige rapporteringer passer ind i et billede, der viser et scenarie, med folk, der, midt i et bombeangreb, søger tilflugt i et rum under jorden og

bliver ramt af støv, røg og vragstumper. Nogle døde på stedet; for andre lykkedes det at flygte. Nogle nåede frem til hospitalet, hvor lægepersonale begyndte at behandle dem for åndedrætsbesvær og andre former for nødsituationer. Pludselig ankom der folk med kameraer og råbte »giftgasangreb«. Nogle begyndte at overspule børn og andre med vand, som alt sammen blev optaget på video. Dernæst forlod filmholdet stedet, og lægepersonalet fortsatte med at behandle folk. Der er kommet rapporter fra Pearson Sharp (One America News, 16. april), fra CGTN og andre.

For eksempel interviewede Robert Fisk, der skriver i den britiske avis *Independent* (16. april), dr. Assim Rahaibani, en syrisk seniorlæge, der talte om den pågældende nat. »Der var en masse beskydning [fra regeringsstyrker], og fly var hele tiden over Douma om natten – men på denne nat var der vind, og enorme støvskyer begyndte at trænge ind i kældre, hvor folk boede. Folk begyndte at ankomme her, som led af delvis iltmangel og iltmangel. Så var der én hende ved døren, en af de 'Hvide Hjelme', der råbte, 'Gas!', og der opstod panik. Folk begyndte at smide vand på hinanden. Jo, videoen blev optaget her; den er ægte, men det, man ser, er folk, der lider af delvis iltmangel – ikke forgiftning med gas.«

I Haag i går blev informationer om alt dette, inkl. de Hvide Hjelms rolle og historie, uddelt på OPCW-mødet til alle deltagerne af den russiske ambassadør Alexander Shulgin. Han sagde bagefter, »Vi uddelte materiale, der viser, at det, der fandt sted i Douma i april, var vel iscenesat. Det Russiske Udenrigsministerium kom med en meget vigtig erklæring. Der blev fremlagt fakta, der viser, hvordan de Hvide Hjelme, denne pseudo-humanitære, ikke-statslige organisation, arbejder på baggrund af penge, de modtager fra vestlige sponsorer, først og fremmest fra USA og Storbritannien, for at iscenesætte diverse former for provokationer.« På deres side kom den britiske udsending og den amerikanske ambassadør til OPCW, Kenneth Ward, med anklager for deres nye, Store Løgn om, at

russerne måske manipulerer beviserne på stedet i Douma.

Men, jo større løgn, desto mere afsløring. Ikke alene de russiske, men også kinesiske kilder nævner navne. Den kinesiske, engelsksprogede Tv-kanal CGTN sendte et specialprogram, der afslørede de Hvide Hjelme, af deres fremtrædende Tv-vært, Yang Rui. I dennes program, »Rui mener«, i dag, udtaler han, at de Hvide Hjelme er kendt for om dagen at udføre lægehjælp, og om natten at udføre terrorangreb. Han siger, at, at tro på det, de Hvide Hjelme siger, placerer dig i »post-sandhedens« land.«

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at vi befinder os i en situation, hvor løgnene totalt kan give bagslag. Hvis den rolle, briterne spiller, afsløres – og russerne og kineserne fokuserer nu på det – så kan det alt sammen give bagslag. Hun pointerede: »Agenter (og spøgelses) kan godt lide at operere i mørke. Men, rampelyset falder nu på agenterne!«

Det, der nu behøves blandt nationer i stedet for disse løgne, angreb og ødelæggelser, er at handle, i lysets og sandhedens land, til gensidig fordel for alle. Denne mulighed bliver i denne weekend fremmet mellem Kina og Japan, med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der har vigtige møder i Tokyo. I dag er præsident Donald Trump vært for Japans premierminister Shinzo Abe i Florida. Det er på høje tid, at Trump mødes med præsident Vladimir Putin.

Helga Zepp-LaRouches krav om dette blev sendt den 13. april af det russiske Satellite News Agency, med hjemsted i Moskva, og blev også udsendt i Kina. Med et citat af Zepp-LaRouche fra et tidligere interview, rapporterer nyheden, »'Som Trump sagde på Twitter, er forværringen af de amerikansk-russiske relationer i det store og hele resultatet af handlinger internt i USA imod ham. De særlige efterforskninger, af Mueller og diverse komiteer i landet i løbet af det seneste år, har ikke fundet nogen beviser på »russiske spor«'. LaRouche konkluderer, 'Jo før, Trump mødes med Putin, desto større mulighed har de for

at stoppe provokationen.'«

Foto: Første redningsmandskab på stedet, det Syriske Civilforsvar – bedre kendt som de Hvide Hjelme – bærer liget af et barn ud af en bygning efter et angiveligt angreb med kemiske våben i Douma, Østghouta, 7. april, 2018. (@SyriaCivilDef/Twitter)

Tysklands general Kujat: Der eksisterer ingen anden plan for fred i Syrien end den russiske

17. april, 2018 – I et interview med den tyske MDR radio, kritiserer general Harald Kujat (pens.), tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-05), luftangrebene mod Syrien som »højest problematiske«, fordi de udgør et angreb af en fremmed magt mod en suveræn stat«. Han sagde, at luftangrebene har skabt endnu flere forhindringer for en fredelig løsning i Syrien – som kun vil være mulig, hvis, for det første, terroristgrupperne i landet bliver overvundet til et punkt, hvor de ikke længere kan tage civilbefolkningen som gidsler; dernæst må en politisk proces begynde. Hvordan den skal se ud, er hidtil kun blevet adresseret af Ruslands Putin ved begyndelsen af hans intervention i Syrien i 2015, sagde Kujat: afslut kamphandlingerne, dan en overgangsregering og et forfatningsråd, efterfulgt af frie valg. Vesten har ingen sådan plan; der er intet, man kan kalde en strategi overhovedet, fremførte Kujat.

Kinas Global Times vurderer voksende trussel om Verdenskrig

16. april, 2018 – Efter at Kina stemte for den russiske FN Sikkerhedsrådets resolution, der fordømte NATO's angreb mod Syrien, udgav Kinas *Global Times* den 15. april en lederartikel, som advarede om verdenskrig gennem en aggressiv fejlberedning af Rusland, fra NATO's og USA's side. Lederen fastlog ligeledes bestemt, at angrebet med kemiske våben mod byen Douma i Syrien var et bedrageri.

»Det er ikke blevet bekræftet, om angrebet med kemiske våben fandt sted«, skrev avisen, »eller, hvis det gjorde, om det da blev lanceret af regeringsstyrker eller oppositionsstyrker. Internationale organisationer har ikke udført nogen autoritative efterforskninger. Den syriske regering har gentaget understreget, at den ikke havde brug for at bruge kemiske våben for at indtage den oppositionskontrollerede by Douma, og at anvendelsen af kemiske våben har givet et påskud til vestlig intervention. Den syriske regerings argument, eller Trumps anklager mod det 'onde' Assad-regime; hvilken af disse forklaringer stemmer overens med elementær logik? Svaret er ganske indlysende.

USA har en historie for at lancere krige på bedrageriske grundlag«, erklærede *Global Times* med en hentydning til eksemplet med Irakkrigen.

Artiklen bliver herefter stadig mere alvorlig. »Washingtons angreb mod Syrien, hvor russiske tropper er udstationeret, udgør alvorlig foragt for Ruslands militære kapaciteter og

politiske værdighed ... Det er foruroligende, at Washington synes at være blevet afhængig af at håne Rusland på denne måde. Rusland er i stand til at lancere et ødelæggende gengældelsesangreb mod Vesten. Ruslands svage økonomi plages af vestlige sanktioner og af at klemme Ruslands strategiske rum. At Vesten på denne måde provokerer Rusland, er uansvarligt over for verdensfreden.

Situationen bliver stadig mere ophidset. Trump-administrationen sagde, den vil opretholde angrebene. Men hvor længe denne militære aktion vil vare, og hvorvidt, Rusland vil slå tilbage, som det tidligere har proklameret, er fortsat uvist. Vestlige lande fortsætter med at tyrannisere Rusland, men er tilsyneladende ikke bange for Ruslands mulige modangreb. Deres arrogance avler risici og fare.«

Fjern krigenes tåger: Løgne, forbandede løgne; forbandede britiske løgne

*Lederartikel; Flyveblad, fra LaRouchePAC, 16. april, 2018 – Mandag, den 16. april, portrætterer Washington Post præsident Donald Trump som værende omgivet af et forræderisk udenrigspolitisk team, der konstant og konsekvent lyver for ham om Rusland og om skridt, dette team har taget i præsidentens, og i jeres, navn, imod Rusland og Kina. **WP forsøger at hævde, at Trumps nationale sikkerhedsstab iscenesatte et paladskup imod ham med hensyn til Rusland og Syrien, og at Trump tabte denne kamp.***

Men præsidenten handlede omgående imod forræderne omkring ham. Han forkastede udnævnelsen af Nikki Haleys assistent, aldrig-

Trumperen Jon Lemer, til en national sikkerhedspost, for Mike Pence. Det Hvide Hus annoncerede, at nye sanktioner mod Rusland, baseret på Ruslands støtte til Syrien, og som Nikki Haley promoverede blot i går, blev kaldt tilbage. Det blev offentligt meddelt, at præsident Trump stadig ønsker at mødes med Vladimir Putin, men en dato er endnu ikke fastlagt.

Samtidig pralede den franske præsident over for hele verden med, at det var ham, der narrede præsident Trump til at udføre et missilangreb mod Syrien, som herved genoplivede selve Hillary Clinton/Obama-doktrinerne for regimeskifte, som det amerikanske folk, helt rigtigt, afviste i valgene i 2016. Dette sætter blot scenen for et voldsomt, politisk bagslag for Frankrigs præsident.

Med tågen fra sidste uges handlinger, der nu letter, bliver flere aspekter af vores nuværende situation meget, meget klarere. Alt imens angloamerikanerne er ved at falde over deres egne fødder for på tåbelig vis at erklære, at de har fået Trump manøvreret ind i et bur, så står det meget klart, at deres proklamerede sejr er en Pyrrhusejr, som udgør arrogante vrangforestillinger og kun er midlertidige. De opførte sig ansvarsløst, og muligheden for et bagslag er enormt og revolutionerende for verden, hvis det amerikanske folk nu går sammen med Lyndon LaRouches krav om at »annullere Det britiske Imperium«. På intet tidspunkt, siden Franklin Roosevelt erklærede sin plan om at gøre en ende på britisk kolonialisme, har det anglo-hollandske imperium været så sårbart og eksponeret. Her er de relevante træk af vores nuværende situation:

1. Svindelnummeret med det kemiske angreb i Syrien; svindelnummeret med Skripal-forgiftningen i Storbritannien, samt det britiskinspirerede kup mod vores præsident, er alle en del af én og samme, britiske, strategiske pakke. Storbritannien er nu, sammen med sin mangeårige puddel Frankrig, ude efter at anføre den vestlige verden i at udfordre Rusland og

Kina, der påstås at praktisere noget, der skulle hedde »totalitær kapitalisme«. Her er, hvordan den britiske imperieskriverkarl Allister Heath beskrev det britiske motiv for forgiftnings-svindelnemrene i Salisbury og i Syrien, i londonavisen Sunday Telegraph den 14. marts:

»Vi har brug for en ny verdensorden, der kan gå op imod totalitære kapitalister i Rusland og Kina ... En sådan alliance ... ville på dramatisk vis ændre den globale magtbalance og gøre det muligt for de liberale demokratier, endelig at kæmpe tilbage. Det ville give verden den form for robuste institutioner, der kræves for at holde Rusland og Kina tilbage ... Storbritannien må have en ny rolle i verden: at opbygge et sådant netværk ville være vores perfekte mission.«

På den anden side af vandpytten, som de siger, udkom der, nøjagtig samtidigt, en tilsvarende, stiftende erklæring fra 68 tidligere embedsmænd i Obama-administrationen, der har dannet en gruppe ved navn **National Security Action**, og som tilsigter at sikre Donald Trumps afsættelse og angreb mod Rusland og Kina.

2. Russerne siger nu, at de har uigendrivelige beviser for, at de Hvide Hjelme, en hjælpeorganisation, der er associeret til al-Qaeda og modtager finansiel støtte i millionklassen af den britiske regering og U.S. AID, iscenesatte det kemiske angreb i Douma, Syrien, på direkte tilskyndelse fra London. Beviserne omfatter fotografier og aflytninger. Samtidig har et uafhængigt, schweizisk laboratorium, der samarbejder med OPCW, fastslået, at den gift, der blev brugt på Skripal og datter, var noget, der hedder BZ, et stof, der aldrig blev udviklet i Rusland, men som i stedet har hjemme i både USA's og UK's programmer for kemiske våben. Disse påstande er helt i overensstemmelse med uafhængige analyser, som LaRouchePAC har fremskaffet i løbet af de seneste 10 dage. (Se: '**Der var intet kemisk angreb i Syrien**' og '**Assads kemiske våben: Endnu et britisk**

eventyr for børn').

3. Der er allerede i Storbritannien en enorm, folkelig reaktion, som kommer fra Labour-partiet og Brexit-bevægelsen, mod disse løgne. De sammenligner meget passende de »klassificerede« beviser for forgiftningssvindelumrene med de løgne, der førte til den katastrofale Irakkrig. På samme måde gik de glemte amerikanere her i USA, der valgte Trump til at afslutte dette nonsens, sammen med LaRouchePAC og protesterede højlydt imod det syriske angreb hele sidste uge. Denne protest trak efter alt at dømme verden væk fra en balanceren og poseren på kanten af atomkrig, anstiftet af Storbritannien, Frankrig og deres kolleger i det Demokratiske Parti og blandt de neokonservative i USA.
4. En hoveddrivkraft bag denne situation er det forestående finanskollaps af finanscentrene på Wall Street og i City of London. Langt fra at praktisere 'totalitær kapitalisme' er Kina, sammen med Rusland, midt i et projekt for massivt byggeri af infrastruktur og økonomisk udvikling, der har vundet tilslutning fra over 100 andre nationer i verden. Det udgør det største infrastrukturbyggeprojekt, menneskeheden nogensinde har påtaget sig, og det har det udtrykkelige formål at gøre en ende på fattigdom og hæve levestandarden på hele planeten. Kina og Rusland afsætter også betydelige andele af deres budget til rumforskning og fundamentale, videnskabelige opdagelser. Dette er den form for »at tænke stort«, som vi i USA plejede at praktisere. Det giver genlyd af det Amerikanske System for Politisk Økonomi. »Totalitær kapitalisme« er det ikke. Hvis præsident Trump accepterer Kinas invitation til at slutte USA til Bælte & Vej Initiativet, vil det snarere blive det Anglo-hollandske Imperium, og ikke Donald Trump, der henvises til historiens skraldespand.
5. Situationen er fortsat fuld af farer. Nikki Haley og John Bolton har forpligtet USA over for en militær respons, når som helst, en terrorist i Syrien kan

iscenesætte endnu et falsk kemisk angreb. Ukraine er et andet muligt trigger point, der kunne bruges af dem, der er involveret i forræderi mod vort land og vor præsident. Det står nu ligeledes klart, at en desperat Robert Mueller er ude på at gøre Donald Trumps advokat til statens bevis imod hans egen klient, en taktik, den beskidte Mueller gentagne gange har anvendt. Muellers taktik har måske denne gang fjernet det Sjette Tillæg til den Amerikanske Forfatning. Mueller er desperat, fordi Russiagate er sprængt i stykker, Comey er en fiasko og hele afdelinger af Obamas Justitsministerium nu konkurrerer om at afsløre hinandens forbrydelser.

Så med tågen, der letter, finder vi faktisk os selv på randen af en sejr. Spørgsmålet vil blive afgjort af den amerikanske befolknings mod til at kræve, og handle for, en afslutning af dette kup, en afsløring af de perfide, britiske løgne og en insisteren på at komme videre med genopbygningen af landet, og af planeten. Lyndon LaRouche har gentagne gange advaret imod pragmatisme i netop denne situation. Med et citat af apostlen Paulus, minder LaRouche os om, at »Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.«[1] (Paulus' brev til efeserne, kap. 6, v. 12.) Vær en kraft for retfærdigheden og det gode.

(Det engelske Flyveblad kan [downloades her](#))

Foto: Den syriske præsident Assad og den russiske præsident Putin i Syrien, december, 2017. Photo: Kremlin.ru

[1] Den danske oversættelse iflg. Bibelselskabet.

Download (PDF, Unknown)

Leder af Ukraines Progressive Socialistparti Natalia Vitrenko

har udlagt en videoappel med titlen:

»Vitrenko til Trump, May og Macron; Stop, I galninge!«

13. april, 2018 – Lederen af det ukrainske, politiske parti, Ukraines Progressive Socialistparti, Natalia Vitrenko, sammenligner i sin videoappel provokationerne mod Syrien med branden i den tyske Reichstag (1933), samt med de noget senere provokationer i Irak. Hun genkalder, hvordan den irakiske regeringsminister Tariq Aziz under hendes besøg til Irak tiggede hende om at forsøge at få daværende præsident Kuchma (1994-2005) til at bruge sin indflydelse til at afsløre historien med de irakiske masseødelæggelsesvåben. Vitrenko, der på videoen står oven over Maidan og med Kreshchatyk, Kievs største hovedstrøg, i baggrunden, genkalder, hvordan dette hovedstrøg, sammen med det meste af Kiev, blev smadret til en pandekage under den sidste Verdenskrig. Og truslen er nu den, at vi vil blive kanonføde i dette sindssyge fremstød for et nyt, globalt opgør.

(Man kan få en grov oversættelse af Natalias videoappel, der er på ukrainsk, til dansk ved at bruge indstillingerne for 'automatisk oversættelse'. Er der nogen derude, der kan oversætte fra ukrainsk til dansk, (behøver ikke være perfekt

dansk retskrivning), kan de skrive til si@schillerinstitut.dk, attention Anne Stjernstrøm.)

Missilerne blev lanceret af britiske løgne; London må afkræves svar

Leder fra LaRouchePAC, 16. april, 2018 – I et nationalt tv-interview søndag pralede Frankrigs præsident på tåbelig vis med, at han, sammen med den britiske premierminister Theresa May, overbeviste præsident Trump om at *trække sig fra sin egen politik* og bevare de amerikanske styrker i Syrien »for en længerevarende periode«. Denne uhyrlige udtalelse betyder, at UK og Frankrig kræver, ikke alene endnu en endeløs krig i Mellemøsten fra USA's side, men også en støt eskalerende konfrontation med Rusland, og med Kina.

Som en af Storbritanniens egne, tidligere diplomater i går sagde i London, »Det er vejen til galskab«. Hamlet talte med foragt om nationer, der fører krig over et stykke land, der er for lille til at rumme ét af deres slag. Her trækkes nationer mod global atomkrig *over begivenheder, der ikke fandt sted.*

Beviset: Skylden for forgiftningen, eller påvirkningen af kemikalier, i marts måned af den tidligere russiske dobbeltagent Sergei Skripal i Salisbury, England, blev rasende lagt på Rusland af Mays regering; men de britiske fabrikationer om denne hændelse er nu ved at kollapse.

I en enorm konfrontation krævede og fik »fr. Mayhem« udvisning af hundreder af russiske diplomater fra USA og EU-lande.

Men Spiez Laboratoriet, det statslige, schweiziske institut for beskyttelse mod NBC (nuclear, biological, chemical), fandt, at Skripal far og datter blev forgiftet af et ikke-dødeligt stof, der blev udviklet i UK og USA til NATO-militærstyrker for 50 år siden. Det forklarer, hvorfor de kom sig! Men det forklarer ikke, hvorfor prøver, som den britiske regering gav OPCW, også indeholdt en dødbringende nervegift af en type, der blev udviklet i det gamle Sovjetunionen – i en koncentration, der ville have dræbt de to Skripals meget hurtigt.

London må forklare dette; og det må svare på, om det presser OPCW til ikke at offentliggøre resultaterne fra et af dets fem mest betroede laboratorier.

Et kemisk angreb i Douma fra den syriske regerings side fandt ikke sted, som kampveteran fra Marinen og senere advokat i Army Judge Advocate General, senator fra staten Virginia, **Richard Black, forklarede i et interview til LaRouchePAC den 11. april**, som er udbredt via Internettet (nu 98.000 views!).

Barzeh-forskningslaboratoriet, der netop er blevet ødelagt af amerikansk/britisk/franske missiler, var to gange sidste år – og så sent som i november 2017 – blevet fundet totalt frit for aktivitet omkring kemiske våben iflg. OPCW-rapporter for en måned siden, og igen for to uger siden!

Britisk efterretning, premierminister Theresa May og udenrigsminister Boris Johnson må forklare dette.

I dag sagde Helga Zepp-LaRouche, at USA's Kongres og parlamenter i Europa må kræve svar; det er en potentiel verdenskrig, der står på spil. Briterne giver nu med det samme jihadisterne og terroristgrupperne i Syrien overtaget, som de kan bruge til at beordre nye angreb med krydsermissiler mod Syrien ved at iscenesætte disse »kemiske angreb«.

»Steele-dossieret«, fremstillet af senioragenter fra det britiske MI6, også kendt som den Hemmelige Efterretningstjeneste, har udgjort det svindelagtige grundlag for et intenst fremstød for at tvinge præsident Trump til at acceptere **britisk, geopolitisk politik** og konfrontere Putin og Kina – og dernæst afsætte ham ved en rigsretssag (impeachment).

Dette er alt sammen svindelnumre, den form for løgnagtig efterretning, gennem hvilken Tony Blairs britiske regering puffede USA ind i Irakkrigen, og ved hjælp af hvilken britisk efterretning for et århundrede siden banede vejen for Første Verdenskrig.

May og Macron har overeksponeret sig selv. USA behøver ikke være en evig tåbe, der går i krig på vegne af britiske løgne. De fleste veteraner fra Golfkrigene, f.eks., ved eller har stærk mistanke om, at Trump bliver narret af angreb under »falsk flag«. Han er ved at blive narret ind i krig af de samme kredse, der ønsker ham afsat.

Det var Trumps plan at trække de amerikanske styrker ud af Syrien; Amerikas nationaløkonomi har et presserende behov for udvikling, ny infrastruktur, nye teknologier. Og USA har brug for en forbindelse til projekterne i Kinas Bælte & Vej Initiativ, og en forbindelse til Kinas kapital.

Mandagsopdatering fra LaRouchePAC 16. april 2018

Matthew Ogden: Som I ser af vores titelbillede her, trådte USA's præsident Donald Trump fra og med sidste fredag, med sine angreb, som han beordrede mod Syrien, direkte ind i en

fælde; en fælde, der var blevet lagt for ham af ingen andre end briterne. Tænk over, hvordan verden så ud for to uger siden. På trods af det raseri, som den britiske premierminister Theresa 'Mayhem' på dette tidspunkt fremkaldte omkring den angivelige Novichok-forgiftning af Skripal og datter i Salisbury, England, en sag, der nu er faldet totalt fra hinanden; på trods af trommehvirvlerne for krig og konfrontation med Rusland, så ringede Trump på dette tidspunkt til Putin, lykønskede ham med hans valgsejr og, som det senere blev rapporteret, inviterede ham dernæst til USA til et statsbesøg, et besøg, som ville blive det første møde af sin art efter indbydelse fra den amerikanske præsident, siden Kennebunkport-topmødet fandt sted mellem præsident Putin, præsident Bush og Bush senior for over 10 år siden. Samtidig annoncerede Trump sin plan om at trække alle tropper i Syrien tilbage, med hans ord, 'sådan meget snart', som han sagde i en tale om infrastruktur, som han holdt i Ohio på det tidspunkt. Han fordømte politikken med evindelig krig i Mellemøsten, som både Bush og Obama havde forfulgt, og som ikke alene spildte amerikanske skatteborgeres penge, men som også var i færd med at ødelægge en hel generation af amerikanske liv og destabiliserede et helt område og således skabte en grobund for terror, og, som han erklærede, 'vi vil ikke længere forfølge krige for regimeskifte i Mellemøsten; jeg trækker vore tropper tilbage fra Syrien, meget snart'.

Video:

**OBS! Sendes Live via
Facebook:
Formand Tom Gillesberg:
Det er briterne, ikke
russerne!
Torsdag, 19. april kl. 19:15**

På vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg.

Mød op, og deltag i diskussionen – eller vær med over Skype / telefon: 53 57 00 51

[Følg Live på Facebook](#)

**Krigen er her!
Hvordan bekæmper vi den?
Hvad er vort våben?**

Leder fra LaRouchePAC, 15. april, 2018 – Hvor kom dette raketangreb mod Syrien fra? Gå tilbage til Allister Heath, redaktør af londonavisen *Sunday Telegraph*. Husk hans artikel i *Daily Telegraph* fra 14. marts, kort tid efter nyheden om Skripal-sagen, med overskriften, »Glem NATO. Vi må have en ny, global alliance til at bekæmpe totalitære kapitalister i Rusland og Kina«. Han sluttede:

»En sådan alliance ville være det største skift i geopolitik, siden skabelsen af FN. Det ville på dramatisk vis ændre den globale magtbalance og gøre det muligt for de liberale demokratier, endelig at kæmpe tilbage. Det ville give verden den form for robuste institutioner, der kræves for at holde Rusland og Kina tilbage ... Storbritannien må have en ny rolle i verden: at opbygge et sådant netværk ville være vores perfekte mission.«

Husk, at han bogstavelig talt skrev dette den selv samme dag, hvor 68 tidligere embedsmænd i Obama-administrationen offentliggjorde deres aktionskomite, ved navn National Security Action, der har to formål – at sikre Trumps impeachment, og at angribe Rusland og Kina.

Vi må konstant sætte i perspektiv, hvor dette kommer fra. På dette punkt – hvor det kommer fra – står det faktisk meget svagt. For, det er ikke alment accepteret blandt befolkningen, på trods af mediernes hjernevask, 24 timer i døgnet – hvilket virkelig er bemærkelsesværdigt. En dyb splittelse har vist sig i den såkaldte Trump-koalition omkring opgivelse af ideen om, at vi ikke længere skal gennemføre krige for regimeskifte. Og beviserne, med hensyn til det, man har fremlagt som grundlaget for disse angreb, er rene, britiske svindelnumre. Vi har et job at udføre, for i dybden at oplyse den brede befolkning om, at briterne har gjort dette før, som med Irakkrigen – som virkelig giver resonans hos præsidenten. Vi må sørge for, at den opposition, der er opstået internt i kredsen omkring Trump, bliver større. Vi fører ikke et juridisk angreb mod den forfatningsmæssige ret til at føre krig, men derimod et angreb mod briternes mål her og mod det faktum, at dette er et angreb mod det, som Rusland og Kina sluttelig repræsenterer med hensyn til en ny måde at have relationer i verden på – og mod ikkeeksistensen af beviser. De synes midlertidigt at have indfanget præsidenten – selv om: hvordan kan han være vidende om, at kuppet imod ham er britisk, og alligevel ikke se, at den udenrigspolitiske ende af dette ligeledes er

britiskkontrolleret og ligeledes tilsigter at drive ham ind i en fælde? – For, målet er præcis det, som Allister Heath forklarede: at genetablere Det britiske Imperium imod Rusland og Kina og samtidig smide Donald Trump på historiens askebunke.

Vi må benytte alle midler for at forklare dette til folk, så de forstår det, samtidig med, at vi identificerer, hvor koalitionen, som støtter denne ondskab, ikke holder sammen. I mellemtiden må vi bruge situationen til at virkeliggøre 2018-kampagnen for at sikre fremtiden for **LaRouches Fire Love**, fordi der ikke findes nogen på den aktuelle, amerikanske scene, der har den fjerneste idé om, hvad man skal gøre for fremtiden. De to partier, som sådan, står for krig og FBI. Vi må gå tilbage til **LaRouches erklæring på hans 90-års fødselsdag**, hvor han viser, at vi er de mennesker, som kan samle folk omkring det, der virkelig behøves, uden at referere til disse forældede, politiske partier.

Krigen er nu her i USA, såvel som i Frankrig og Storbritannien. Vi må intervenere i denne polariserede situation for at styrke de folk, der har en fornemmelse af aspekterne i dette. Vi ønsker at få en intelligent debat om de britiske løgne og andre vigtige aspekter af dette. Der foregår en kamp omkring fortolkningen af, hvad der foregår. Jo mere, vi taler med folk, der allerede er vidende, og får dem oplyst og får dem til højt at udtale, hvad det er, der er nødvendigt, desto bedre – dette er ekstremt vigtigt.

En **ny erklæring fra LaRouchePAC** vil blive udgivet i løbet af mandagen, den 16. april.

Foto: Himlen over Damaskus tidligt lørdag, 14. april, med affyring af jord-til-luft missiler som svar på USA's lancering af et angreb mod Syrien med forskellige mål i den syriske hovedstad.

Den italienske LaRouche-bevægelse Movisol mobiliserer imod Tredje Verdenskrig

Milano, 15. april, 2018 – LaRouchePAC's krav mod et angreb på Syrien og for at smide den særlige anklager Robert Mueller, der står i spidsen for 'undersøgelsen' imod præsident Donald Trump, i fængsel, er blevet distribueret af Movisol, den italienske LaRouche-bevægelse, i en italiensk version med et kort forord af forkvinde for Movisol, Liliana Gorini, med titlen, »Stop Tredje Verdenskrig: Italien skal ikke være medskyldig i denne galskab«.

Appellen blev sendt til det italienske parlament og de to hovedkandidater til premierministerposten, Matteo Salvini og Luigi Di Maio, såvel som også til kontakter i pressen, inkl. Fulvio Scaglione, tidligere vicedirektør af *Famiglia Cristiana* (et katolsk ugemagasin), og som udgav en artikel i *L'Eco di Bergamo* med overskriften, »I Syrien truer vi verdensfreden« og fordømte meddelagtigheden mellem krigsfraktionen og al-Qaeda-terroristerne og den geopolitiske plan, som ikke er regimeskifte, men derimod »at forhindre Assad i at regere Syrien«. Online-avisen *Imola Oggi* genoptrykte Movisols appel i sin fulde ordlyd.

Af alle italienske politikere er den, der har udtalt sig stærkest imod angrebet, Salvini, som blev angrebet for at være »pro-russisk og pro-Assad« af det italienske Demokratiske Parti og også af hans angivelige »allierede«, Silvio Berlusconi, der i stedet støttede angrebet og gør sit bedste for at sabotere en Salvini-regering med Femstjernepartiet. Premierminister Paolo Gentiloni annoncerede ligeledes på en

pressekonference, at Italien deltog i angrebet og ønsker at undgå en eskalering. Han vil aflægge rapport til parlamentet tirsdag.

Movilsols hjemmeside kan følges her: <http://movisol.org/>

Eskalerende opposition i UK imod Britisk Imperiums fabrikerede angreb på Syrien

15. april, 2018 – Ledere af den politiske opposition i Storbritannien optrapper nu kampen mod premierminister Theresa Mays fabrikerede krigsfremstød. Labour-partiets leder Jeremy Corbyn talte søndag på et interviewshow på BBC og satte her spørgsmålstegn ved de fabrikerede beviser, der blev brugt til at retfærdiggøre luftangrebene mod Syrien. Corbyn sagde, at »andre parter« havde adgang til kloringas og kunne have stået bag angrebet. May og udenrigsminister Boris Johnson er i særdeleshed oprørt over Corbyn, fordi han blev briefet om deres fabrikerede 'beviser'; alligevel stiller han offentligt spørgsmålstegn ved dem.

Corbyn stillede ligeledes spørgsmålstegn ved det juridiske grundlag for angrebene og sagde, at den »humanitære« retfærdiggørelse er juridisk »tvivlsom«. Corbyn kræver, at UK vedtager en »Lov om beføjelse til at føre krig«, som ville kræve, at regeringen får godkendelse fra parlamentet, før den kan udføre militæraktioner. Lederen af det Skotske Nationalparti Nicola Sturgeon støttede Corbyns krav om en sådan lov om krigsbeføjelse.

Den britiske avis *Independant* rapporterer, at den gennemførte

en undersøgelse aftenen for angrebene, og som viste, at kun en fjerdedel af briter støttede dem, og at der var flere, der var imod dem, end der var briter, der støttede dem.

Foto: Den britiske oppositionsleder Jeremy Corbyn sagde på et BBC-show søndag, at han vil arbejde for en 'Lov om beføjelse til at føre krig' (War Powers Act), som ville kræve, at den britiske regering først får en godkendelse fra parlamentet til fremtidige militære aktioner.

Tyskland: Steinmeier advarer om forværrende relationer med Rusland; opfordrer til en Trump-Putin aftale om Syrien

15. april, 2018 – I et interview i dag med Tysklands masse-cirkulerede *Bild am Sonntag*, og som blev rapporteret på engelsk af Deutsche Welle og Reuters, advarede den tyske præsident Frank-Walter Steinmeier, en tidligere udenrigsminister, om de stadigt forværrende relationer mellem Rusland og Vesten og opfordrede til en fortsat dialog. Han opfordrede ligeledes til, at USA og Rusland tog det »første skridt« til at afslutte blodbadet i Syrien samtidig med, at han gav udtryk for bekymring over en stadig dybere »fremmedgørelse« mellem Rusland og Vesten, især i kølvandet på Skripal-sagen.

Steinmeier kaldte sidste måneds angivelige forgiftning af Sergei Skripal, en tidligere, russiske spion, og som

Storbritannien har givet Rusland skylden for, for »en meget alvorlig hændelse. Men vi bør være mindst lige så bekymret over den galopperende fremmedgørelse mellem Rusland og Vesten, hvis konsekvenser rækker langt ud over denne sag«.

Steinmeier insisterede på, at, »vi kan ikke opgive direkte dialog. Uafhængigt af Putin, kan vi ikke erklære hele Rusland, landet og dets folk, for vore fjender«, sagde han og advarede om, at »vores historie taler imod det, og der står for meget på spil«.

Steinmeier beklagede, at der bogstavelig talt ikke var nogen tillid mellem de to sider og sagde, at opgaven med at modgå denne accelererende fremmedgørelse »var den virkelige udfordring for ansvarlige politikere«.

Om krigen i Syrien, hvor Rusland støtter den syriske præsident Bashar al-Assad militært, sagde Steinmeier, at situationen ikke ville blive bedre, før USA's præsident Donald Trump fik en aftale med Ruslands præsident Vladimir Putin. »Selvfølgelig kan man sluttelig ikke gøre det uden de regionale naboer, men alting begynder med USA og Rusland. Putin og Trump skylder verden at tage det første skridt.«

Foto: Tysklands præsident, tidligere udenrigsminister (2005-2009), Frank-Walter Steinmeier sagde i et interview, at USA og Rusland må tage det første skridt til at løse situationen i Syrien.

Russerne smider endnu en

bombe med hensyn til briternes rolle i at iscenesætte svindelnummeret med det kemiske angreb i det østlige Ghouta

14. april, 2018 – Kun få timer før angrebet med krydsermissiler den 13. april mod Syrien, gav talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, gen. Igor Konashenkov, en briefing i Moskva, hvor han, for anden gang i lige så mange dage, naglede briternes rolle i den totale fabrikering af den angivelige hændelse med kemiske våben i det østlige Ghouta, der blev brugt, som en fabrikeret *casus belli*, til at retfærdiggøre angrebet fra USA's, UK's og Frankrigs side. »I dag råder det russiske militærdepartement over flere beviser, der er vidnesbyrd om Storbritanniens direkte deltagelse i at organisere denne provokation i det østlige Ghouta«, sagde gen. Konashenkov. »Det russiske parti ved med sikkerhed, at, fra 3. til 6. april, blev repræsentanter for de såkaldte Hvide Hjelme influeret af London til den omgående gennemførelse af provokationen, der var forberedt på forhånd. De Hvide Hjelme fik informationer om, at militante kæmpere fra Jaish al-Islam skulle udføre en række voldsomme artilleribombardementer af Damaskus, 3. – 6. april. Bombardementet fra Jaish al-Islam havde til hensigt at fremprovokere en respons fra de syriske regeringsstyrker, rapporterede talsmanden, og således sætte scenen for provokationen. En dag tidligere havde Konashenkov beskrevet, hvordan jihadisterne havde iscenesat videoerne af de angivelige ofre for et kemisk angreb, iflg. øjenvidneberetninger, givet til det russiske militær. Et par dage tidligere havde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov advaret om, at »efterretningstjenester fra en stat, der

nu stræber efter at være spydspids for en russofobisk kampagne, var involveret i denne fabrikation ... [Moskva har] uigendrivelige informationer om, at det var endnu en fabrikation«. På det tidspunkt tilbageholdt Lavrov de mere detaljerede efterretninger, som Konashenkov efterfølgende oplyste om. De russiske afsløringer, samt en voksende trommehvirvel af relaterede spørgsmål i hele verden, har tvunget briterne og deres allierede til at komme frem fra skyggerne og ihærdigt benægte de russiske anklager. På et temmelig voldsomt møde i FN's Sikkerhedsråd den 13. april, før luftangrebene blev lanceret, var Storbritanniens ambassadør Karen Pierce nødsaget til at fordømme Ruslands påstande, der blev fremlagt af general Konashenkov og her gentaget af Ruslands FN-ambassadør, Vassily Nebenzia, som »groteske, bizarre og direkte løgn. Jeg vil gerne kategorisk erklære, at Storbritannien ikke har, og aldrig ville have, nogen som helst involvering i anvendelsen af kemiske våben«. Pierce blev forudsigeligt nok sekunderet af USA's FN-ambassadør, Nikki Haley, der foregav at være »i ærefrygt« over, at Nebenzia kunne komme med sådanne påstande »og holde masken«. Heksen Haley fløj atter i aktion på mødet den 14. april i FN's Sikkerhedsråd, der var indkaldt af Rusland for at fordømme aggressionen mod Syrien, og hun insisterede på, at disse videoer ikke var 'fake', og at en totalt optrappet, russisk misinformationskampagne nu var i gang. På lignende måde fremførte en lang artikel i den britiske avis *Guardian*, som blev udgivet sent om aftenen den 13. april, også benægtelser af Ruslands anklager i artiklens allerførste sætning, der citerede talskvinde fra Det Hvide Hus Sarah Sanders, der afviste den russiske påstand, og Heather Nauert fra Udenrigsministeriet, der gjorde det samme.

Foto: UK's FN-ambassadør Karen Pierce, UNSC 14. april.

Lavrov afslører, schweizisk toplaboratorium fastslog, at BZ, den gift, der blev brugt i Skripal-sagen, bruges af USA og UK, ikke af Rusland

14. april, 2018 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, der i dag talte for den årlige forsamling af Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitik, afslørede, at det schweiziske laboratorium Spiez havde fastslået, at »BZ« – 3-Quinuclidinyl benzilat – var den gift, der blev anvendt i Skripal-sagen, og det blev brugt i USA, UK og andre NATO-lande, men ikke af Rusland. Han sagde, at OPCW sendte prøver af giften, de havde modtaget fra de britiske myndigheder, til det schweiziske statslaboratorium Spiez, der er et af fem internationalt anerkendte, fremragende centre, som OPCW bruger til at udføre sådanne tests. Lavrov fortsatte, iflg. TASS: »Dette laboratorium, hvor, er jeg sikker på, der arbejder professionelle forskere, der har deres omdømme kært, kom til de følgende konklusioner. Nu vil jeg citere dokumentet. Analyserne af prøverne viste spor af det giftige kemikalie BZ og dets forstadier, som falder ind under den anden kategori af kemiske våben under Konventionen for Kemiske Våben«, forklarede Lavrov. »De ovenfor anførte formler har været brugt i USA, UK og et par andre NATO-medlemmer«, fortsatte han med at citere rapporten. »Hverken Sovjetunionen eller Rusland har nogensinde udviklet eller oplagret lignende kemiske våben.« Spiez køres af det Schweiziske Forbunds kontor for Civil Beskyttelse, der er under Forsvarsministeriet. Lavrov rapporterede, at Spiez sendte sine resultater til OPCW, der begrænsede sig til blot at bekræfte formlen for det anvendte

stof, uden at nævne nogen af de andre fakta, der stod i Spiez-rapporten. Han sagde, at Moskva ville forhøre OPCW om denne beslutning. *U.S. News*, AP, Zero Hedge og andre amerikanske medier rapporterer ligeledes denne historie.

Foto: Sergei Lavrov afslører, at BZ-giften, der blev brugt i Skripal-sagen, aldrig er blevet udviklet eller oplagret af Sovjetunionen eller Rusland, men har været i anvendelse af USA og UK.

Lyndon LaRouche: Martin Luther Kings liv og mission

... den store leder, som Martin, stiger til et højere niveau. De tænker på deres liv, som evangeliet fremlægger det, som en talent (mønt); livet er en talent, man har fået givet. Man fødes, og man dør. Det er ens talent; hvad man har i denne tidsperiode. Spørgsmålet er, man vil under alle omstændigheder give den ud; hvordan vil man give den ud? Hvad vil man bruge den til at sikre, i al evighed? Hvad vil man gøre, som en mission, som vil gøre én fortjent til den plads, man ønsker at have i evigheden?

Martin havde en klar fornemmelse af dette. Denne 'bjergtopstale' for mig, slog mig ligesom en klar forståelse af, hvad han sagde, hvad han sagde til andre.[1]

Livet er en talent. Det er ikke, hvad man 'får ud af' livet. Det er, hvad man lægger ind i det, der tæller. Martin havde

dette.

»Vi har, mener jeg, to problemer, som bør være grundlag for at reflektere over Martins liv i dag. 1) Vi har en national krise. Jeg vil ikke lægge fingrene imellem eller tale ud fra det politiske partiapparat (Demokraterne); men kendsgerningerne skal frem: Denne nationaløkonomi er ved at kollapse. Situationen, med hensyn til USA's grundlæggende økonomiske infrastruktur i dag, er relativt set værre end i 1933, hvor Roosevelt i marts måned kom ind i Det Hvide Hus. Det vil sige, hvis man undersøger infrastruktur, energi osv., livsbetingelserne for vort folk og i hele verden – lad være med at se på de store byer, hvor de går rundt med en facade og siger, alt går godt; men se på lokalsamfundene; Detroit, f.eks., har nu halvdelen af det indbyggertal, byen plejede at have. En industriby er forsvundet. Se på Birmingham, man ser det samme rapporteret; det var aldrig rigt, men deres oplevelse af tab, tab, tab; det er situationen i USA. Og der er en ligegyldighed over for USA's problemer. Mindst 48 af de 50 stater er bankerot, håbløst bankerot; dvs., at staterne umuligt kan øge skatteindtægterne uden at sænke økonomien yderligere, for at imødekomme regeringens essentielle forpligtelser. Det er karakteristisk for mindst 48 stater, og det bliver værre. Hvis man ser på leveomkostningerne, stigningen i leveomkostningerne i forhold til det, der officielt rapporteres, se på priserne for mad hos købmanden hen over de seneste 6 måneder i USA. Se på det faktum, at den amerikanske dollar, som for ikke så længe siden kunne købe en euro for 83 cents; i dag koster det 1 dollar 26-28 cents at købe en euro. Den amerikanske dollar er ved at kollapse i værdi; det, der stiger, er den pengemængde, der associeres til hasardspil, og den mest omfangsrige form for hasardspil finder sted på Wall Street. Pengene går, for rent spekulative formål, til at drive separate hasardspilsindsatser på sidelinjen i økonomien i vejret, for at drive værdien af aktiepriserne op for visse selskaber; og så snart et eller andet selskab bliver rigt, kommer lederne af selskaberne i fængsel, ligesom i

Enron; for vi er gået fra 'stålindustrien' til 'stjæleindustrien'! Det er arten af nationaløkonomien.

Vi er i vanskeligheder. Vi er i vanskeligheder på global skala. Siden januar 2002, da den nuværende præsident holdt en uheldig tale, i sin 'State of the Union'-tale. Holdningen over for USA er faldet hastigt, til det laveste niveau, jeg nogensinde har set; fra nationer i hele verden. I hele Eurasien; i de amerikanske lande, er USA nu foragtet, hvor det i det mindste var respekteret, eller endda elsket, før. Vi er i vanskeligheder. Og se på verden. Verden konfronteres med en stor krise; USA konfronteres med en stor krise, med den måde, det behandler verden på. De største befolkningskoncentrationer i verden, i Kina, f.eks., 1,3 mia. eller mere; Indien, Pakistan, Bangladesh og landene i Sydøstasien; dette er den største befolkningskoncentration på planeten. Det er en fremvoksende del af verden; spørgsmålet er, hvad er USA's relation til disse asiatiske folkeslag, der i det store og hele repræsenterer forskellige kulturelle baggrunde i forhold til USA og Vesteuropa. Hvordan skal vi finde fred i en urolig verden; hvordan skal vi finde forsoning i en verden i vanskeligheder med lande, der har vendt sig mod os pga. Cheneys og et par andres krigspolitikker?

Vi står altså over for en situation. Lad os gå lidt tilbage til det tidspunkt, hvor Bill Clintons blev indsat som præsident. Tænk nu over noget, nogle af jer ved noget om; tænk på den sorte vælgerskares status, den lovgivende, sorte forsamling ... i 1993, da Bill Clinton kom ind i Det Hvide Hus. Gå nu igennem listen over navnene; hvor er disse mennesker, og deres erstatninger, i dag? Der har været en udvælgelse af de politiske præstationer i hele landet af de sorte vælgerkredse/folkevalgte. Det er dette problem, jeg konstant konfronteres med, og fra 1996 blev det værre, accelererede brutalt.

Så vi konfronteres altså ikke med et nyt problem i dag, men med det samme problem, principielt, som Martin med succes

konfronterede, og jeg vil fremføre, at, i arven efter Martin Luther King og hans liv, er der noget, vi kan lære i dag, som bringer ham tilbage i live, som om han stod her i dag, i live. Der er noget særligt ved hans liv, hans udvikling, som vi i dag bør indfange, ikke alene med hensyn til at adressere vor nations problemer, som er ved at blive forfærdelige, men problemerne med vore relationer med verden som helhed. Hvordan skal vi agere over for disse kulturer, der er forskellige fra vore egne? Med asiatiske kulturer, der er forskellige fra vore egne; med muslimske kulturer, der er over 1 mia. muslimer i hele verden; med Kinas kultur, der er forskellig fra vores; med kulturen i Sydøstasien, der er forskellig fra vores? De er alle mennesker, der har alle de samme krav og behov, men de er forskellige kulturer, de tænker anderledes, de responderer til andre (kan ikke høres) end vi gør. Men vi må have fredeligt samarbejde med disse mennesker, for at løse globale problemer. Så begynder man at tænke over en person som Martin, og jeg vil indikere, i denne sammenhæng, hvad Martins betydning er i dag.

Vi havde ingen erstatning for Martin. Første lektie. Martin var en enestående person; han var ikke en talentfuld person, der tilfældigvis snublede over lederskab og let kunne erstattes af andre ledere, der havde lært jobbet og kunne tage over bagefter. Han havde ingen efterfølger; der var ingen, som befandt sig i en position til at efterfølge ham. Mange ønskede det; de havde det ikke.

Hvad var det, Martin havde? Hvad var essensen af Martin, der gjorde ham til noget specielt?

Lad os sammenligne tre tilfælde for forstå dette. Et tilfælde, Martin selv. Det andet er tilfældet med Frankrigs berømte heltinde Jeanne d'Arc, og jeg er godt bekendt med den faktiske historie af Jeanne d'Arcs tilfælde, som på en måde er sammenligneligt, på en særlig måde, med Martins tilfælde. Og så også med et fiktivt tilfælde, som peger på det problem, vi står overfor, tilfældet med Shakespeares Hamlet; især Hamlets monolog i 3. akt.

Hvad handlede det om? Martin var en sand Guds mand, på en måde, som meget få mennesker kan virkeliggøre i deres livstid. Det var ikke alene det, at han var en Guds mand, men at han voksede op til fuldstændigt at forstå, hvad det ville sige. Hans billede var selvfølgelig Kristus og Kristi korsfæstelsespassion. Det var hans kilde til styrke. Han levede det. Han havde besteget bjergets top, på et tidspunkt, hvor han vidste, hans liv var truet af magtfulde kræfter internt i USA. Og han sagde, 'jeg vil ikke vige tilbage fra denne mission, om de så dræber mig'; præcis som Kristus sagde, og jeg er sikker på, Martin tænkte på dette, på dette tidspunkt. Kristi korsfæstelsespassion er det billede, der er essensen af kristendom. Det er et billede i f.eks. Tyskland og andre steder, hvor Bachs Mattæus-passion opføres, en ca. to timer lang forestilling. Og i disse to timer genlever publikum, menigheden, sangerne, musikerne på en kraftfuld måde Kristi korsfæstelsespassion. Dette har altid været vigtigt, at genleve dette; at indfange essensen af, hvad Kristus betyder for alle kristne, og Martin viste dette.

Forskellen er det følgende; og jeg vil vende tilbage til Jeanne d'Arc; de fleste mennesker er tilbøjelige til at tro, jo, jeg vil gerne i himmelen, eller noget i den retning. Eller også er de ikke, de er ligeglade. Men de leder efter svar inden for rammerne af deres dødelige liv. De tænker på kødets tilfredsstillelse, den sikkerhed, de vil nyde godt af, mellem grænserne for fødsel og død; hvorimod den store leder, som Martin, stiger til et højere niveau. De tænker på deres liv, som evangeliet fremlægger det, som en talent (mønt); livet er en talent, man har fået givet. Man fødes, og man dør. Det er ens talent; hvad man har i denne tidsperiode. Spørgsmålet er, man vil under alle omstændigheder give den ud; hvordan vil man give den ud? Hvad vil man bruge den til at sikre, i al evighed? Hvad vil man gøre, som en mission, som vil gøre én fortjent til den plads, man ønsker at have i evigheden?

Martin havde en klar fornemmelse af dette. Denne

'bjergtopstale' for mig, slog mig ligesom en klar forståelse af, hvad han sagde, hvad han sagde til andre.[1]

Livet er en talent. Det er ikke, hvad man 'får ud af' livet. Det er, hvad man lægger ind i det, der tæller. Martin havde dette. Der er derfor, han var en leder, og jeg har kendt de andre ledere, der var med ham i denne periode. De havde ikke helt den samme gnist. De accepterede måske ideen, de troede måske på den, men det greb dem ikke på samme måde, som det greb Martin. Og det greb ham mere og mere, er jeg sikker på, i takt med, at han påtog sig større og større ansvar; som en leder føler man dette, man ser sit folk, man ser, hvad man må håndtere, man ser lidelserne, man ser farerne, og man må finde i sig selv styrken til ikke at vige tilbage, ikke gå på kompromis.

Lad os tage tilfældet Jeanne d'Arc, til sammenligning. Dette er den sande historie; hun var en så signifikant person i det 15. århundrede, historien blev grundigt dokumenteret dengang og er blevet krydstjekket osv. Hun var en person i hele kristendommen; hun er en hovedperson i Frankrigs historie. Her er hun så, en ung kvinde (17), der kom fra bondestanden, og som havde forhåbninger om, at Frankrig måtte befries fra de normanniske ridders forfærdelige besættelse; at Frankrig måtte blive en sand nation, og at det måtte løftes ud af sin tilstand og blive en nation for at tage sig af disse problemer; at Gud ønskede, dette skulle ske. Så, gennem flere hændelser, henvendte hun sig til en prins, som var den nominelle arving til Frankrigs trone, og hun sagde til denne prins – jeg har glemt, der var diverse akkreditiver – 'Gud ønsker, at du skal blive konge'. Og han så på hende og sagde, 'Hvad ønsker du af mig?' Hun svarede, 'jeg ønsker ingenting af dig; Gud ønsker, at du skal være konge'. Og, på grund af hendes kraftfulde personlighed og hendes mission, gav kongen hende kommando over nogle soldater til en meget alvorlig kamp på det tidspunkt, idet han formodede, hun ville blive dræbt som leder af disse soldater, og det ville løse problemet. Men

hun blev ikke dræbt, hun vandt slaget, som hun personligt anførte. Og Frankrig blev mobiliseret til sin uafhængighed; ideen var dets uafhængighed i det store og hele som et resultat. Så kom tidspunktet, hvor kongen blev kronet, prinsen blev kronet til konge: men så forråbte kongen hende, til Frankrigs fjender, til briterne, normannerne. Og hun blev retsforfulgt af inkquisitionen, som var en rædselsfuld ting, den værste form for uretfærdighed man kan forestille sig. Og under retssagen blev hun tilbudt lokkemad; hvis du trækker dig lidt, vil vi ikke brænde dig levende på bålet. Hun sagde nej; hun veg tilbage; måske skulle jeg gå på kompromis, hun havde præster, der forsøgte at få hende til at gå på kompromis. Hun sagde, 'jeg vil ikke gå på kompromis. Jeg kan ikke forråde min mission'. Hun havde besteget bjergets top; jeg vil ikke forråde min mission; jeg vil fastholde min kurs. Så de tog hende og bandt hende til en pæl; de stablede brændet op om pælen; de satte ild til bålet, mens hun var i live og kogte hende ihjel. Så åbnede de brændestakken for at se, om hun var i live eller ej og fandt, at hun var død, og så fortsatte de processen og genantændte bålet og brændte hende til aske (hun var da 19, -red.)

Men ud af dette skete der to ting: Frankrig blev genoplivet og fik sin uafhængighed og fik senere den første, moderne nationalstat, under Louis 11 af Frankrig.

Betydningen af dette for os i dag, er, at pga. denne sejr, pga. det, der skete med Louis 11 af Frankrig, fik vi den første europæiske stat, i hvilken *hele* regeringen var ansvarlig for *hele* folkets almene vel. Det almene vel betyder præcis det, det betyder i 1. korintherbrev, kap. 13, hvor Paulus skriver om agápe, undertiden kaldet kærlighed eller godgørenhed. Det er denne egenskab; det er ikke loven, det er ikke lovbogen, der tæller; det er ens kærlighed til menneskeheden, der tæller; at man altid må leve for ens kærlighed til menneskeheden. Og derfor er en regering ikke legitim, undtagen som en regering, der officielt er forpligtet

over for ikke alene det almene velfærd for *hele* folket, men også over for forbedringen af livsbetingelserne for deres efterkommere. Og for første gang i Frankrig, i denne stat, [fik man] princippet om forfatningsmæssig lov; at en regering ikke kan behandle nogle blandt befolkningen som menneskeligt kvæg. Det er ikke lovligt, det er ikke en nation, hvis den behandler nogle blandt sin befolkning som menneskeligt kvæg. Man skal tænke på *hele* befolkningens almene velfærd; det må være indfanget i forpligtelse over for *hele* folket, og over for deres efterkommere. For vi er alle dødelige, og for at vække i os selv de passioner, mens vi er i live, som vil tilskynde os til at gøre det gode, må vi have en følelse af, at forbruget af vort liv, brugen af vor talent, vil betyde noget for de kommende generationer. De bedste mennesker ser efter ting, ligesom Moses, som vil finde sted, når han ikke længere selv er der til at nyde dem! Denne fornemmelse for uuddelighed er det, som de bedste forældre opofrer for deres børn; det er det, som lokalsamfund opofrer for uddannelse til deres børn, for deres børns muligheder. Man gennemgår pinen ved lidelser og mangel, men man har en følelse af, at man er på vej fremad, at ens liv vil betyde noget, at man kan dø med et smil på læben; man har overvundet døden, man har brugt sin talent vist, hvorfor livet vil betyde noget bedre for de kommende generationer. Det var princippet. Det princip inspirerede den mand, der blev kong Henrik 7 af England, til at gøre det samme imod den onde kong Richard 3, og til at etablere England på det tidspunkt som den anden, moderne nationalstat. Det var på en måde, hvad Martin gjorde. Samme form for proces.

Men lad os nu tage den anden side af sagen. Lad os tage tilfældet Hamlet. Hamlet siger, vi har muligheden for at kæmpe og befri os selv fra forfærdelige tilstande, men, men – hvad sker der, når vi dør? Hvad sker der efter døden? Det er frygten for, hvad der sker efter døden, som gør folk til krystere. Og det er vores problem i USA i dag. Det er problemet med vores lederskab i det Demokratiske Parti; det er

problemet med det Republikanske Parti, for det er ikke alle i det Republikanske Parti, der er dårlige, nogle af dem er meget gode, og jeg har til hensigt at inkorporere nogle af dem i min regering; jeg er ikke særlig partisk, når det drejer sig om regeringen. Jeg er partisk med hensyn til at få den etableret.

Det er pointen. Problemet her er det følgende: Tror vi rent faktisk på, at mennesket er forskelligt fra dyrene? Tror I på, at, i skolerne i dag, i aviserne i dag; tror I på, at amerikanere tror på, på nogen som helst signifikant måde, at mennesket er forskelligt fra dyret? Det er ikke det, vi underviser; se på vores standardpensum. Mange af jer ved noget om uddannelse. Vores uddannelsespolitik er en national forbrydelse. Man lærer ingenting; man lærer at bestå en prøve. Man spørger sig selv, om de, der udarbejder prøven, ved, hvad de taler om. Man har prøver at bestå i forskellige steder i landet, ikke for at teste, hvad man har gjort ved eleverne med hensyn til, hvad de ved; undertiden kommer eleverne og siger, 'jeg ved ingenting, i mine skoleår lærte jeg ingenting'. Sådan, som man underviser nu. Det, man tester, er elevernes lydighedstræning i dette skoledistrikt eller den del af landet, målt ud fra underlødighed. Distrikterne konkurrerer om penge! Og præstationerne, som skoleelevernes hundetræning, bliver en standard for, hvor mange penge, og hvor mange udmærkelser, dette distrikt vil modtage det følgende år. Vi er ikke længere interesseret ... Vi tror som nation ikke længere på at udvikle mennesker! Vi er, ligesom det gamle Rom, blevet et samfund for 'brød og cirkus'; få din krumme, og lad dig underholde! Og underholdningen bliver mere og mere ond, som det skrider frem. F.eks., arbejder folk i dag; er deres mentalitet, at de skal arbejde? Tror de på arbejde, tror de på, at samfundet giver dem mulighed for at arbejde? Nej, det gør det ikke. Det giver dem mulighed for at få fat i nogle penge. Hvad er den største vækstindustri i USA? Hasardspil! Hvad er Wall Street? Hasardspil. Hvad er Enron? Hasardspil. Hvad er disse fyre, der kommer i fængsel i New York? Hasardspillere. Mentaliteten i landet er, at, hvis du sidder i

held og vinder i lotteriet og vinder på væddeløbsbanen, så går det fremad for dig. Til trods for, at ens industri er ved at kollapse, ens landbrug er væk, byrådet ikke længere har råd til at sørge for centrale behov; vi er blevet et hasardspilssamfund. Vi er afhængige af hvad? Masseunderholdning. Hvilken form for masseunderholdning? Er dette noget, man i realiteten bør skamme sig over?

Vi anser ikke længere mennesker for at være mennesker. Vi forstår ikke længere, hvad menneskeligt er.

Jeg startede en ungdomsbevægelse for henved 4 år siden, der fokuserer på unge mennesker, 18-25 årige, dvs. aldersgruppen for universitetsstuderende. Som I ved, når folk bliver omkring 18 til 25 år, under normale betingelser, er de gået videre end til at tænke på sig selv som unge mennesker, halvt voksne, halvt børn, og til at blive voksne mennesker. De har den voksnes selvtillid, den voksnes impulser osv. De er klar til at påtage sig ansvar i samfundet. I et velordnet samfund, ville alle have adgang til en kvalitetsuniversitetsuddannelse, for at udvikle den enkeltes talenter for at finde ud af, hvad deres mission i livet skal være, hvilken form for karriere, de skal satse på, og man giver dem muligheden for at gennemarbejde dette, finde ud af dette, finde ud af, hvem, de virkelig er som voksen, og at vælge deres fremtidige profession i livet på denne basis. Det, jeg understreger med denne træning, er, forstå forskellen mellem menneske og dyr.

Jeg bliver lidt teknisk omkring dette, for det er et vigtigt punkt. Hvad er forskellen mellem menneske og dyr? Kan man bevise, at mennesket ikke blot er et dyr? Og hvordan kan man bevise det? Hvis mennesket var en abe, f.eks., ville det menneskelige befolkningstal på denne planet aldrig have oversteget et par millioner individer. Så lad være med at gøre mennesket til en abekat (et fjols). Vi har nu over 6 mia. mennesker, vi skal sørge for, på denne planet, og tallet vokser. Pointen er, at mennesket har været i stand til at opdage, hvad intet dyr kan gøre, at opdage universelle,

fysiske principper i universet, og at anvende disse opdagede principper til at frembringe forbedringer i samfundet, som øger menneskets magt over naturen; præcis, som man kan læse i Skabelsesberetningen i 1. Mosebog: mand og kvinde skabt i Skaberens billede, efter hans lignelse; og ansvarlige for denne funktion. Det er, hvad vi er. Når vi underviser i fysisk videnskab; når vi underviser i klassisk kunst og den slags ting, når vi underviser i historie ud fra dette standpunkt, formidler vi i realiteten en fornemmelse af deres menneskelighed. De er i stand til at genopføre fortidens store principper, det være sig inden for kunst eller inden for fysisk videnskab. Når de kender dette, kender de forskellen på sig selv og dyret; de bryster sig af dette og siger, vi er menneskelige. Og de kan se på hinanden med kærlighed, en form for kærlighed, der kommer til udtryk inden for uddannelse med den rigtige form for undervisning, hvor eleverne er delagtige i processen med at kæmpe sig igennem handlingen for sig selv at opdage et princip, der præsenteres for dem som en udfordring og et paradoks. Det vil sige, en kærlig relation, en klasse med typisk 15-25 universitets- eller skoleelever, hvor eleverne gives ansvaret for, gives en udfordring med at kæmpe sig igennem det for sig selv, og den gode lærer forsøger at fremkalde denne form for respons blandt eleverne; finde to til tre i klassen, der kan starte diskussionen og få hele klassen involveret i diskussionen, så det, der kommer ud af det, ikke er udenadslære fra en lærebog, men at det, der kommer ud af det, er en proces, hvor man i en social oplevelse opdager betydningen af et princip, som om de selv havde gjort den oprindelige opdagelse. Dette gøres, ikke ved at undervise den enkelte elev, selv om det nogen gange virker, men ved at få eleverne til at interagere i diskussionsprocessen. Det er derfor, man helst skal have en klassestørrelse på mellem 15-25 elever. Ikke for mange, som kan udelukke muligheden for, at alle kan deltage. Og ikke for få, så man ikke får stimulering til at starte diskussionen. Det er denne sociale proces med en relation mellem mennesker, der elsker hinanden i en højere forstand, fordi de har været fælles om processen med at opdage

et princip. Eller ... noget om historie; men de var fælles om det, og ideen om at være fælles om menneskelig viden, som menneskelig viden, er den essentielle kærlighedshandling. Man elsker menneskeheden og er tilfreds med menneskeheden, når man har arbejdet sammen for at gøre en opdagelse sammen. Og man indser, man kan regne med dem til denne form for metode – har man et problem med dem? Gå tilbage til metoden. Tal med dem på samme måde, som man gør i klasseværelset. Og man kæmper sammen igennem det, disse unge mennesker kæmper til kl.3-4 om morgenen. Når jeg holder foredrag for disse fyre, er de over mig i henved fire timer. Jeg holder en præsentation på en times tid, de er over mig konstant. Men det er smukt, det er vidunderligt. Jeg tror, at alle, der har arbejdet med undervisning, ved, hvad jeg taler om. Det er smukt; det er vidunderligt.

Så problemet er dette: Vi har en befolkning, vi har en verden, der har en mangel på mennesker, der rent faktisk fuldt ud forstår forskellen mellem menneske og dyr; at mennesket, som det defineres i Skabelsesberetningen i 1. Mosebog, er et væsen, der er skabt i universets Skabers billede. Det er os. Fordi vi overfører disse ideer, fordi vi overfører dette arbejde, som intet dyr kan, elsker vi hinanden; vi elsker de mennesker, der var før os; vi elsker dem, der kommer efter. Vi kerer os om dem, på en meget selvisk måde, for, idet vi bruger vores talent her i livet, vores skønhedssans beror på, hvad der kommer ud af vores liv, i de kommende generationer. Vi elsker børn af denne grund. Der er børn; vi elsker børnebørn endnu mere end børnene, undertiden, fordi vore børn var i stand til at producere disse børn, det er fantastisk! Man elsker dem især, for dem, der bliver bedsteforældre, de elsker specielt disse børnebørn af denne grund.

Men denne form for kærlighed mangler generelt i befolkningen, hos ledere.

Martin havde selvfølgelig dette. Martin var ét af de sjældne mennesker, på hans tid, som havde en dybtgående følelse af,

hvad det vil sige at være et menneske; som havde en dybtgående forståelse af læren fra Kristi passion på korset. Han var i stand til at bringe dette ind i politik – han kom ikke ind i det som politik som sådan – han var en naturlig leder. En naturlig leder er ikke én, der kommer ud af den politiske proces som sådan, men ud af folket. Martin opnåede aldrig et politisk hverv. Og alligevel var han sandsynligvis en lige så betydningsfuld person i USA som nogen moderne præsident var. Det opnåede han. Hans myndighed som en leder kom fra folket. Han kæmpede mod folket og med folket for at befri dem. Han var en leder i ordets sande betydning. Hans indflydelse som en politisk kraft i nationen og i verden kom fra hans forhold til folket.

Og det er vores situation i dag, og grunden til, at jeg er så glad for denne lejlighed til at være sammen med jer, for I typificerer dem, der kæmper med vanskeligheder, i dette land og uden for dette land, for den såkaldte 'glemte mand'; som Franklin Roosevelt, der i 1933 blev indkaldt til at være præsident. 80 % af befolkningen i USA i særdeleshed, og mange i hele verden, er den glemte mand og kvinde. Der er ikke rigtig nogen, der kerer sig om dem. Tag eksemplet med historien om sundhedssektoren; tag eksemplet med alle mulige ting. Den eneste måde, hvorpå man kan forny en nation, som Martin ydede et stort bidrag til en fornyelse af USA, er, at man må gå til den glemte mand og kvinde; især til de ubemidlede, og hvis man kan udtrykke en kærlig holdning over for problemet med de ubemidlede, dem, der befinder sig på den laveste side i livet, så er man i stand til at repræsentere det princip, på hvilket moderne regeringsførelse bør baseres; det samme princip, som Jeanne d'Arc på sin vis muliggjorde gennem sit bidrag til Frankrig som den første, moderne nationalstat, der var helliget det almene velfærd. Hvis man vil være en ægte politiker, må man være forpligtet over for det almene velfærd. Man må være forpligtet over for menneskeheden, og for at være forpligtet over for menneskeheden, må man se på det menneske, der befinder sig i de værste omstændigheder,

generelt, og løfte dem op. Så har man virkelig bevist, at man kerer sig om det almene velfærd. Hvis man ikke går til disse mennesker, er man ikke *med* det almene velfærd. Hvis man ikke har sine rødder i kampen for det almene velfærd, er man ikke i stand til at lede vores nation, som er en nation, der forfatningsmæssigt er forpligtet over for det almene velfærd. Martin havde dette. Alle de store ledere i historien er som regel kommet fra denne form for baggrund; de fødtes ikke til at være ledere, de blev ikke valgt som ledere; nogle blev valgt i løbet af livet, men de startede ikke med at etablere deres lederskab ved at blive valgt. De etablerede deres lederskab ved at finde deres rødder i kampen for menneskehedens velfærd. De blev repræsentanter for en eller anden gruppe, der kæmpede for deres rettigheder, eller de blev fortalere for denne gruppe, der kæmpede for sine rettigheder. Og de kom frem til en lederposition, fordi de havde en indbygget, moralsk karakter, i billedet af Kristi passion og korsfæstelse. Og jo mere, de kommer ind i det, og jo farligere, det bliver, i takt med, at de vinder mere indflydelse – livet *bliver* farligere i takt med, at man vinder mere indflydelse – så indser de, at de sætter deres liv på spil, og de må spørge sig selv: hvad er det, jeg vil risikere mit liv for; hvad er det for en sag, jeg ikke vil forråde, selv, hvis prisen er, at det koster mig mit liv? Og han kastes direkte tilbage til Kristi korsfæstelse og passion. Og dér er vi i dag. Martin havde dette; og problemet med USA og bevægelsen i dag, er, at bevægelsen er blevet, skal vi sige, for 'civiliseret' med hensyn til at bøje af for at komme ud af det med det politiske *establishment*, og hvor den tenderer mod at tro på, at vejen til succes er at bøje af for at komme ud af det med dem. Man fortaber passionen, som bør motivere den sande, politiske leder. Og passionen er denne helligelse; man har en talent, man har en fornemmelse af, hvad ens liv betyder, man har en fornemmelse af forpligtelse, af en mission i livet, for at opløfte nationen ved at løfte en bestemt del af befolkningen, eller hele befolkningen. Og man vil *ikke gøre noget som helst* for at forråde dette. Det giver én kraft. Det

giver én kraft til at være et menneske, der er skabt i den levende Skabers billede. Man tapper ind i det. Martin tappede ind i det. Han var en Guds mand, ikke kun af Gud, men en Guds mand. Han var en mand, som, i løbet af livet, af skæbnen fik givet missionen at være en Guds mand. Og han havde styrken til at gøre det. Han havde styrken til at gå i Kristi fodspor; til at gennemleve Gethsemane; til at gennemgå korsfæstelsen. Han havde denne styrke. Som Jeanne havde på sin måde.

Og det er den lektie, jeg mener, må undervises, må blive forstået, hvis vi skal redde denne nation. Vi må tappe ind i denne kraft. Og som jeg siger, blandt alle de billeder af nylige, politiske ledere i USA, er Martin, både som en national leder og som en global leder, hvilket han også var med hensyn til sin indflydelse, det bedste eksempel på den form for personlighed, vi må have og må udvikle for at komme ud af det forfærdelige, frygtindgydende rod, der i dag truer os.

Mange tak.«

[1] Hør hele Martin Luther Kings sidste tale, 'I have been to the mountain top', her <https://www.youtube.com/watch?v=ixfwGLxRJU8>